

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 20 19. maja 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Solidarnost
stran 2

Jubilej Slovenske
gimnazije
stran 3

Podjunska kuhinja
stran 5

Srečanje lovcev iz
treh dežel
stran 6

Nova telefonska številka!
Od 25. maja so NSKS, KKZ in Naš tednik dosegljivi pod novo telefonsko številko: 0 42 22/51 25 28!

Ludvik Ogris: „Potegnil bom konsekvence!“

Na občnem zboru ZSO minulo nedeljo na Radišah, je predsednik SPD Radiše in mandatar socialistične stranke, Ludvik Ogris, jasno poudaril, da se ne strinja z manjšinsko politiko deželnega glavarja Wagnerja. Dejal je, da je SPÖ pred 30 leti kazala razumevanje za slovensko narodno skupnost. Polagoma pa se je stvar obrnila v obratno smer, in odkar je Wagner zamenjal Simo, se je politika SP znatno spremenila. „Wagner,“ tako Ogris, „je začel z novo politiko. Tega pa naj se deželni glavar zaveda, da mu nismo dali mandata za protimanjšinsko gonjo. Treba je, da pride do go-

tovih konsekvenc. Če ne bo bistveno spremenil svoje politike, ga pri naslednjih volitvah ne bom več podprl.“
Dosedanji predsednik ZSO dr. Franci Zwitter je svojo predsedniško funkcijo oddal v mlajše roke. Za predsednika je občni zbor izvolil dosedanjega tajnika, dipl. inž. Feliksa Wieserja. V imenu NSKS je občni zbor pozdravil podpredsednik mag. Filip Warasch. V svojem pozdravnem govoru se je Warasch zahvalil poslavljajočemu se predsedniku dr. Zwitterju za plodno, dobro in odkrito sodelovanje. (Poročilo o občnem zboru objavljamo na strani 2.)

UVODNIK

Vrsto jubilejev, prijetnih in neprijetnih obhajamo letos. Spomnili smo se 40-letnice izselitve koroških Slovencev in protinacističnega upora na Koroškem. V nedeljo se bomo skupno spomnili 25-letnice Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu. Ob prijetnosti takih spominov pa nas obhaja bridkost ob zavesti, da je Zvezna gimnazija za Slovence doslej edina uresničena točka člena 7 Avstrijske državne pogodbe. Že vsa leta je bila Zvezna gimnazija za Slovence tarča raznih nekvalificiranih napadov. Najprej so morali dijaki biti 18 let, od ustanovitve leta 1957 pa do leta 1975, podnajemniki druge šo-

Dogodki — prijetni in neprijetni

le, vseh teh 18 let so imeli izključno popoldanski pouk. Gonja zadnjih dni pa presega vse, kar si je še mogoče misliti.
Barbarstvo, ki se je zgodilo v noči od sobote, 15. maja, na nedeljo, 16. maja 1982, je dosedanji višek protislovenske gonje na Koroškem. Izjave deželnega glavarja Wagnerja na proslavi 40-letnice izselitve koroških Slovencev 18. aprila letos gotovo niso pripomogle k boljšemu razumevanju za težnje in položaj koroških Slovencev. Ena izmed posledic takega zaostrenega položaja je bil zločinski napad na Zvezno gimnazijo za Slovence v Celovcu. Dejstvo, da so „neznani storilci“ premazali avstrijski grb z orlom, je tudi očiten napad na Avstrijo. Narodni svet koroških Slovencev to zločinsko barbarstvo najostreje obsoja. Wagner si je izbral za svoje besede spomin izgorjenih koroških Slovencev iz rodne domovine, tisti, ki so pomazali Zvezno gimnazijo za Slovence, pa 15. maj, dan podpisa Avstrijske državne pogodbe.
Zadnje nedeljo je bil na Radišah občni zbor Zveze slovenskih organizacij na Koroškem. Dosedanji predsednik dr. Franci Zwitter je odstopil, naslednik je postal Feliks Wieser, doslej tajnik. Novemu vodstvu želimo ves uspeh pri skupnih prizadevanjih za dosego popolne enakopravnosti za koroške Slovence. Sodelovanje med obema osrednjima organizacijama koroških Slovencev, med Narodnim svetom koroških Slovencev in Zvezo slovenskih organizacij, je življenjska nuja nas vseh. Neizbrisno bo to sodelovanje povezano z imenom dr. Joška Tischlerja in dr. Francija Zwitterja, ki mu izrekamo za vse to iskreno zahvalo. Želimo mu še veliko uspeha, predvsem tudi kot koordinatorske v zavedah vseh narodnih manjšin v Avstriji.
Narodni svet koroških Slovencev

Manjšine v Avstriji na tiskovni konferenci na Dunaju:

„Resno smo ogroženi“

„Če pravi Wagner, da leži glede zaostritve narodnopolitične situacije krivda pri koroških Slovencih, potem to ne more držati. Slovenci hočemo razgovore z vlado, kancler Kreisky je bil očitno pripravljen, da bi prišlo 19. maja vsaj do majhnega konkretnega rezultata, vendar je bil zaradi tega pritisk s strani Koroške prevelik. Kreisky pogovorov ni odpovedal zaradi kolodvorske akcije KDZ. Te akcije trajajo že 2 do 3 leta, pogovarjal pa se je Kreisky s Slovenci tudi v času, ko je bilo na Koroškem vzdušje zdavnaj bolj zaostreno kot danes. Krivda leži torej izključno pri koroških zagovornikih tristrankarskega pakta, ker le-ti hočejo pod vsakem pogojem preprečiti kak napredek v manjšinskopolitičnem vprašanju.“ Tako dr. Grilc na tiskovni konferenci madžarske, hrvaške in slovenske manjšine v Avstriji, ki je bila zadnji petek — ob obletnici podpisa Državne pogodbe — v

mednarodnem tiskovnem centru na Dunaju. „Danes je pač“, tako dr. Grilc, „dela manjšinsko politiko Wagner in njegov pakt, KHD-u pa jo je treba samo še hvaliti. Toda vlada naj se zaveda, da pogovorov ne želimo samo Slovenci, temveč da bi morali biti tudi v njenem interesu.“
Dr. Franci Zwitter pa je poudaril, da dijaki s svojo akcijo niso mogli pritiskati na vlado. „Z njo je mladina kvečjemu skušala izvajati pritisk na vodstvo slovenskih organizacij, naj se ne zadovoljujejo več s praznimi obljubami.“ Oba predsednika slovenskih osrednjih organizacij sta rekla, če v Avstriji ne bo mogoče priti do dialoga s pristojnimi oblastmi ter če ne bo napredka pri reševanju odprtih vprašanj, bodo Slovenci morali opozoriti mednarodno javnost na svoj položaj. Vendar upajo, da to do tega ne bo prišlo. Pridružil se je temu stališču tudi predsednik Hrvaške-

ga kulturnega društva, dr. Ivo Müller, in dejal, da „nam v tem primeru ne bo preostalo kaj drugega, kot razmišljati o takem koraku.“
Sicer je dr. Müller zatrdil, da člen 7 na Gradiščanskem ni v ničemer izpolnjen ter da raznarodovalni proces še ni bil tako hiter kot danes. Gradiščanski Hrvatje nimajo niti enega dvojezičnega otroškega vrtca, dvojezično osnovno šolstvo je v razslu, finančna pomoč je kljub ustreznim zakonskim določilom minimalna, oblast podpira predvsem asimilante — tiste Hrvatje, ki se hrvaštvu odrekajo.
Predsednik madžarske kulturne zveze, Janos Moor, je na vprašanje časnika o svetovnih koroških Slovencev svetoval, naj se ne vda v pritisku in naj ne hodi v sosvete, dokler člen 7 ni izpolnjen. „Sveti so posvetovalni forumi, v katerih se lepo in široko razpravlja, doseže pa se prav malo ali sploh nič.“ Madžari, katerih je na Gradi-

ščanskem približno 7000, so šli v sosvete, da bi vsaj na ta način dosegli priznanje svojega obstoja. Člen 7 državne pogodbe jih namreč ne omenja. Na vprašanje zastopnika NT, koliko dobijo finančne podpore od Avstrije, je Janos Moor dejal: „200.000 na leto, kar pa je vse drugo kot veliko; ta vsota nikakor ne odgovarja našim potrebam.“ Kot vemo, skušajo zagovorniki sosvetov nam — z denarjem — omehčati srce za ta forum, toda ko pride „dan plačila“, tudi v tem primeru ne držijo svojih obljub...
Zastopniki manjšine (koroške Slovence so še zastopali mag. Filip Warasch, Karel Smolle in dipl. inž. Feliks Wieser) so podpisali še tiskovno izjavo, kjer je m. dr. rečeno, da so manjšine akutno ogrožene v svojem obstoju. Manjšinske zakonodaje iz leta 1976 nikakor ni mogoče priznal kot izvedbo člena 7 Avstrijske državne pogodbe.
Tiskovna konferenca je bila zelo živahna, odmev v avstrijskih medijih je bil velik in marsikateri navzoči časnikar (bilo jih je nad 20) je spoznal in zvedel stvari, o katerih doslej še ni bil obveščen. Navzoče časnikarje in zastopnika ORF je m. dr. predvsem zanimalo ravnanje Wagnerja z manjšino. Tako npr. njegova „Scharfmacher“-politika ter tozadevno pisanje KTZ, ki pozna — kot je povedal mag. Warasch — za dr. Grilca v zadnjem času očitno samo še označuje kot „Haßprediger“, „Extremist“, „will Dr. Zwitter an Radikalität übertreffen“ itd. Spoznali pa so tudi druge konkretne probleme, kot npr. vprašanje, ob katerem času so na sporedu slovenske radijske oddaje. Namreč tedaj, tako Karel Smolle, „ko pridni ljudje delajo, upokojenci uživajo popoldanski počitek, otroci pa se nahajajo na poti iz šole domov.“ Skratka: zastopniki manjšin so imeli priliko, seznaniti avstrijsko javnost o konkretnih in aktualnih problemih manjšin — in so to možnost brezdvomno dobro izkoristili.

~~Državni grb na Slovenski gimnaziji~~

Konzentrationslager!

Slovenska gimnazija v očeh koroških nemškonacionalcev: „Schweine“, „Hundeklo“, „Konzentrationslager“...

V noči od sobote na nedeljo so neznan zlikovci oz. norci, kot se tudi čuje, pomazali z rasističnimi in bojnimi parolami poslopje Slovenske gimnazije. Prečrtali so državni grb, prav tako nemški uradni napis „Bundesgymnasium“ in pridjali napis „Konzentrationslager“. Predsednik NSKS, dr. Matevž Grilc, je dejal, da to ni samo napad na najbolj uspešno ustanovo koroških Sloven-

cev, ampak — kot je mogoče razbrati iz parol — napad na slovensko narodno skupnost v celoti. Ta nevarni izbruh sovraštva je posledica politične gonje proti koroškim Slovencem, pri kateri se je posebno skazal deželni glavar Wagner. Odgovornost za zaostritev na Koroškem nosijo za to tisti, ki jim je obstoj slovenske narodne skupnosti trn v peti. Nemškonacionalni krogi

na Koroškem so zadnje tedne dobili pomoč z najvišjih mest dežele in zveze in so bili za protislovenske prav vzpodbujeni. Upam, da bo slovenska narodna skupnost kljub tej provokaciji obdržala mirne živce, ker bi se sicer moglo vprašanje slovenske narodne skupnosti neverjetno zaostriti: Večinski koroški tisk pa vali krivdo na neke „politično motivirane“ dijake. Mar s tem meni, da so dijaki Slovenske gimnazije sami omazali šolo? Parole „Down to Earth, Hiermit erklären wir den Slowenen den Krieg, Rettet euch vor den Tschuschen, Schweine, Hundeklo, Scheiss Jugo, Konzentrationslager, Slowenen Ruhe oder raus, Zweisprachig ist Scheisse“, zaudarjajo po besedišču neonacističnih in desnoradikalnih skupin. Tam bo treba iskati storilce, krivce pa v tistih krogih, ki jih politično, gospodarsko ali drugače podpirajo. Mazaško akcijo je „ostro obsodil“ tudi koroški hajmatdinst. Seveda pa ni mogoče mimo dejstva, da ne bi indirektno že našel krivca, saj se sklicuje na navzočo ekipo ljubljanske televizije, ki je bila menda prej tam kot policija.

Vsekakor pa je zanimivo, da niti deželni šolski svet niti zastopniki zveznega ministrstva za pouk in umetnost niso doslej obsodili akcije in branili gimnazijo. Lepo, lepo...

Visoka predstavnika ZKO pri KKZ
Zadnji ponedeljek zvečer sta obiskala Krščansko kulturno zvezo predsednik in tajnik Zveze kulturnih organizacij Slovenije (ZKO), Jože Osterman in Martin Zakonšek. Na sedežu KKZ so ju sprejeli predsednik Lovro Kaselj, predsednik NSKS dr. Matevž Grilc, podpredsednik KKZ dr. Janko Zerzer in Mica Demšar, tajnik Nužej Tolmajer ter člana odbora KKZ, dipl. inž. Franc Kattinig in Herbert Seher. Prijateljsko so se pogovarjali o aktualnih vprašanjih kulturnopolitičnega delovanja ter o raznih možnostih še boljšega sodelovanja med ZKO in KKZ.

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše
Janko Kulmesch

Zadnjo soboto, dan po tiskovni konferenci manjšin v Avstriji, je bila na Dunaju mogoča demonstracija. Za razorožitev, proti atomskim bombam — za mir. Udeležilo se je okoli 70.000 Avstrijcev. Te razveseljivo visoke udeležbe pravzaprav nihče ni pričakoval.

Pretežno so demonstrirali mladi ljudje iz vseh političnih taborov. Niso manjkali številni kristjani, v dunajski stolnici sv. Štefana pa je v soboto zvečer

ko morajo stranke pogostokrat investirati lepo vsoto denarja ter precejšen trud organizacijskega dela, da privabijo vsaj nekaj sto ljudi.

Demonstracije so se udeležili tudi koroški Slovenci. Studentje, dijaška mladina, npr. člani KDZ, demonstriral je tudi podpredsednik NSKS, mag. Filip Warasch. S slovenskimi in dvojezičnimi transparenti so se izrekli za mir in prijateljstvo med narodi, v okviru kulturnega spo-

Solidarnost?

8000 ljudi — skupno s kardinalom Königom — molilo za mir.

Mladina je s to množično udeležbo dokazala javnosti, predvsem pa zastopnikom večinskih strank ter oblasti, da ni pripravljena sprejeti raznih fraz, da se ne strinja s politiki, ki se stalno sklicujejo na neko realnost, ker je nočejo ali ne znajo spremeniti na boljše. Stranke ter njih vodilni funkcionarji so se pred demonstracijo mladini oz. pripadnikom mirovnega gibanja milo posmehovali. Mislili so, da je to stvar komunistov in nekaterih drugih sanjačev. Ko pa so morali spoznati, da le ni tako, da je doživela Avstrija največjo demonstracijo po vojni, ne vedo prav, kako dobiti mirovno gibanje pod kontrolo. Kako vpreči te mlade ljudi, ki so odkrito prepričani, da se je treba pravočasno zavzemati za svet brez orožja ter atomskih bomb, v svoje namene. Ugotoviti so morali, da je prišlo do te množične demonstracije brez večjih organizacijskih priprav, medtem

reda pa je nastopila slovenska študentka Marinka Lugarič s slovensko pesmijo. Imeli smo občutek, da so udeleženci te demonstracije, ali vsaj pretežna večina, za odkrito prijateljstvo med narodi ter da so solidarni z nami.

S tem v zvezi pa se moramo vprašati: smo solidarni tudi mi z njimi? Kako močno je v naši narodni skupnosti zasidrano razumevanje za želje in cilje tistih pripadnikov večinskega naroda, ki so že izkazali razumevanje za naše težave in nas podprli v boju za naše pravice? Vsekakor je odnos velikega dela koroških Slovencev do nemškogovorečih prijateljev površen, nedosleden.

Leta 1976 in prej smo bili veseli, ko so nas podprli. Tudi zdaj bi jih krvavo potrebovali. Jutri morda še bolj. Želimo si in pričakujemo njihovo solidarnost. Toda očitno pozabljamo, da računajo tudi z našo solidarnostjo — ko se gre za razorožitev, proti atomski vojni, za mir.

Proslava v spomin
pregnanstvu in uporu

Ob 40-letnici pregnanstva koroških Slovencev in protinacističnega upora je priredilo SPD „Gorjanci“ v nedeljo, 16. maja 1982, v kotmirški ljudski šoli spominsko proslavo in razstavo; v razstavi sta bila prikazana tudi trpljenje družin iz kotmirške občine in njihov prispevek v boju proti nacizmu. Pomen in namen razstave je na kratko orisal Jože Wakounig, ki je tudi pozdravil v imenu prireditelja med gosti predsednika koroškega deželnega zbora, kotmirškega občana Josefa Guttenbrunnerja, župana Josefa Strugerja, občinskega tajnika Josefa Halleggerja in župnika Maksa Michorja. Slavnostni govornik je

bil predsednik Josef Guttenbrunner, ki se je spomnil tragičnih dogodkov pred 40 leti in pozval in opomnil vse, naj pravočasno spoznajo nevarnosti in se trudijo z vsemi močmi za ohranitev in utrditev demokracije in miru. Spominu izseljencev se je tudi poklonil župan Josef Struger; med drugim je omenil v svojem govoru, kako mu je v tistih aprilskih dneh pravila mati, da so izgnali sosedovo Glažarjevo družino. Tu je treba omeniti, da je rajna Kostivnikova mati kot prva pomagala Glažarjevi družini, ko se je le-ta vrnila po osvoboditvi na zanemarjeni dom. Kratke oris zgodovinskega razvoja

Tako hujska „socialistična“ KTZ proti Zvezni gimnaziji za Slovence, koroškim Slovincem in dobrih odnosom z Jugoslavijo. Pa še Wagner na isti strani KTZ bara, kdo hujska in zastruje. Izjave KTZ in KHD so si pač zelo podobne...

protinacističnega upora na Koroškem je podal dr. Marjan Sturm.

Slovesnost so olepšali s pesmi in recitacijami mešani zbor SPD „Gorjanci“ (Stanko Wrulich), ki je zapel za zaključek pesem judovskih pregnancev iz Verdijeve opere Nabucco, Nataša in Simona Iskra, Magdalena Wieser, trio Gorjanci (Joško Pack, Oswald Begusch, Maksi Sima) in pevci Mici in Toni Pirmann, Annemarie Begusch in Tatjana Struger ter Edith Tscherteu in Magda Pack.

V soboto, 15. maja, zvečer, je opravil župnik Maks Michor mašo v zahvalo za srečno vrnitev iz pregnanstva in v spomin vsem žrtvam druge svetovne vojne.

Občni zbor ZSO

Na občnem zboru Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, ki je bil minulo nedeljo na Radišah, je dosedanji predsednik, dr. Franci Zwitter dal svojo dolgoletno funkcijo v mlajše roke. V svojem govoru je dr. Zwitter najostreje obsodil nočni dogodek v Celovcu, kjer so „neznan storilci“ premazali pročelje in okna Slovenske gimnazije s protislovenskimi parolami. Občni zbor je sprejel resolucijo, v kateri udeleženci z ogorčenjem obsojajo to gnusno dejanje in terjajo od oblasti naj ukrepajo ter v smislu člena 7 prepovejo vse manjšine sovražne organizacije. V svojem predsedniškem poročilu je dr. Zwitter orisal in nakazal delovanje ZSO v pretekli dobi. Dr. Franci Zwitter je predsedoval Zvezi slovenskih organizacij 27 let. „Vedno sem delal in ukrepal po najboljši volji in vesti.“

V imenu Narodnega sveta koroških Slovencev je občni zbor pozdravil podpredsednik mag. Filip Warasch. Poslavljaljočemu se predsedniku se je v imenu svoje organizacije zahvalil za odkrito in plodno sodelovanje.

Dosedanji tajnik in novi predsednik ZSO, dipl. inž. Feliks Wieser je podal poročilo o delovanju organizacije. Sledila je živahna in stvarna diskusija o dosedanjem delovanju organizacije ter o smernicah za bodočnost.

Občni zbor je nato izvolil novi odbor: predsednik dipl. inž. Feliks Wieser, 1.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Ostane nam le samopomoč . . .

Odmevi na akcijo Koroške dijaške zveze in na Wagnerjevo politiko

„Enotna lista Žitara vas podpira akcijo Koroške dijaške zveze. Mladina je s tem dokazala, da se ne strinja s protimanjšinsko politiko koroških oblasti.“

Peter Stern

„Na Koroškem vlada neko protislovlje. Oblasti poudarjajo, da Celovec ni slovensko mesto in zato pripadniki slovenske narodne skupnosti nimajo pravice, da bi se v glavnem mestu Koroške posluževali na uradih slovenskega jezika. Na kolodvoru je slovenska zahteva vozovnice „ekstremizem“. Na celovškem finančnem uradu pa stoji pisano z velikimi črkami, da se lahko poslužujemo tudi slovenskega jezika.“

Dr. Janko Tischler

Med organizacijami, ki so izrekle podporo slovenskim dijakom v Celovcu, je tudi Zveza socialističnih študentov Avstrije. Najprej izraža VSSŤO svoj protest zaradi grobega ravnanja policije z dijaki na celovski postaji, nato pa pravi, da je povsem nerazumljivo, kako je mogel kancler Kreisky zaradi te akcije odpovedati predvidene pogovore z zastopniki slovenskih organizacij, ko pa ima slovenska narodna skupnost na Koroškem vendar vso pravico, da s takimi demonstracijami opozori na svoj položaj.

Za ta položaj — pravi VSSŤO — je značilno, da 27 let po sklenitvi državne pogodbe njen 7. člen, ki jamči slovenski narodni skupnosti osnovne pravice, še vedno ni izpolnjen. In za ta položaj je značilno, da namškonacionalno šovinistične sile lahko nemoteno razvijajo svojo protislovensko agitacijo. Na-

dalje VSSŤO ugotavlja, da so koroške stranke, tudi koroška SPÖ, že davno popustile nemškonacionalno-šovinistični hegemoniji na Koroškem in zato iz te strani v doglednem času ni pričakovati bistvenega prispevka k reševanju manjšinskega vprašanja.

„V tej situaciji bi bila naloga zvezne vlade,“ pravi VSSŤO, „da bi povzela korake za demokratično rešitev manjšinske problematike. Namesto tega pa odpove nujno potrebne razgovore, samo da ne bi razburjala nemških nacionalistov na Koroškem. Zato je naloga vseh avstrijskih demokratov, da nastopijo proti tem nemškonacionalnim silam in se solidarizirajo z akcijami slovenskih mladincev.“

Zveza socialističnih študentov Avstrije

S posebno izjavo se je tudi Klub slovenskih študentov na Dunaju solidariziral s slovenskimi dijaki, ki so minulo soboto na celovškem kolodvoru opozorili na neenakopravnost koroških Slovencev in njihovega jezika v javnem življenju.

Številni lokalni vlaki vozijo na dvojezično območje južne Koroške, pravi KSŠ v svoji izjavi. V demokratični državi bi moralo biti samoumevno, da se pripadniki slovenske narodne skupnosti v vsakdanjih zadevah, kot je kupovanje vozovnic, lahko poslužijo svoje materinščine. Dogodki v Celovcu pa dokazujejo, da o enakopravnosti slovenskega jezika v javnosti, kakor jo predvideva člen 7 avstrijske državne pogodbe, žal ne more biti govora.

Posebno začudenje pa izražajo slovenski študentje na Dunaju spričo

dejstva, da se je kancler Kreisky zaradi tega dogodka odločil za prekinitev dialoga med slovenskimi osrednjimi organizacijami in zvezno vlado. „Postavlja se vprašanje, kako daleč si zvezna vlada sploh resno prizadeva za dialog z narodnimi skupnostmi,“ je rečeno v izjavi KSŠ. „Nevarno je, če je konkretno nastopanje pripadnikov slovenske narodne skupnosti za enakopravnost svoje materinščine v javnosti vzrok za odložitve razgovorov. Osnove za pogovore, ki bi temeljila na političnem ali narodnem samozatajevanju koroških Slovencev, si Klub slovenskih študentov na Dunaju ne more predstavljati.“

Klub slovenskih študentov na Dunaju

Nemški časopis KTZ je objavil v soboto, dne 8. 5. 1982, pod rubriko „komentar“ misli komentatorja Maria Messnerja, ki piše o kolodvorski akciji fraze, ki se z dejstvi in resnico sploh ne skladajo. Za konec svojega komentarja pa je zapisal, da bo vesel, če bodo te njegove vrstice privedle do tega, da bo današnja sobota (8. 5. 1982) drugačna od prejšnjih. In zares prav je imel. Sobota je bila zares drugačna od prejšnjih.

Koroška dijaška zveza, ki se za vsa leta trudi, da bi doprinesla svoj delež — tega mora po svojih močeh doprnesti vsak koroški Slovenec — k uresničitvi člena 7, je pozvala v soboto slovensko mladino na celovski kolodvor, da naj zahtevajo svoje pravice, svoje vozovnice v materinskem jeziku. To nikakor ni prva akcija, kajti KDZ zasleduje cilj, da bi dobili Slovenci vozovnice v svojem materinem jeziku, že tri leta.

Koroška javnost je bila informirana, da je ta akcija potekla v miru in da policiji ni bilo treba ukrepati. Toda temu le ni bilo tako, kajti policija se je izkazala v pravem pomenu besede kot „DEIN FREUND UND HELFER“ z najhujšo brutalnostjo, kar pomeni, da je brcala, dušila in nas koroške Slovence nasilno vlekla od okenc, skratka: nastopala je do skrajnosti brutalno, kar se da. Njeno zadržanje je bilo protizakonito, a v očeh vseh sodišč upravičeno, kajti Slovenci nimamo kaj iskati na Koroškem, če uporabljamo svoj materinski jezik, še manj pa na kolodvoru, kar nas spominja na nasilno izselitev pred 40. leti.

Vsekakor policija je nastopala skrajno brutalno in dokaz temu je, ko je začelo iz fotoaparata bliskati, so se njih obrazi pogreznili proti tlom. Aparat sam pa so hoteli zapleniti, kajti posnetki so dokazi za njih brutalnost.

Vincenc Gotthardt
in Franc Rogi

Klub slovenskih študentov v Gradcu podpira sobotno akcijo slovenskih dijakov na celovski postaji, kjer so upravičeno zahtevali vozovnice v slovensščini. Podpira jo predvsem zato, ker so prav dijaki osebno prizadeti, saj na lastni koži občutijo, kaj pomeni, če se človek v koroški javnosti poslužuje slovensščine. Spominjamo se dogodka, ko je žandarmarija prisilila slovenskega fanta, da je izstopil še pred domačo postajo, ker se je pač drznil zahtevati vozovnico v svoji materinščini.

Kot državljani pa smo začudeni nad reakcijo zveznega kanclerja, ki je po-

tem, vsaj tako so poročala javna občila, ko je na televiziji spremljal poročilo o akciji dijakov Slovenske gimnazije, odpovedal že dogovorjeni sestanek z zastopniki slovenske narodne skupnosti. S tem se je postavil na linijo tistih, ki so pripravljene sprejeti samo tako imenovane „pridne“ Slovence, vse pa, čim se aktivno zavzemajo za svoje pravice, porine kot ekstremiste v kot in z njimi prekine dialog. S tem je kršil pravila pravne države, v kateri pravice posameznikov in skupnosti niso odvisne od tega, ali je njihovo zadržanje političnim oblastnikom všeč ali ne. Ali je zvezni kancler kdaj pomislil, kam bi vodila posplošitev njegovega postopanja v demokratični državi?

Če že od višje politične ravne ni ničesar pričakovati, nam ostanejo le razne oblike samopomoči. Poslužujmo se torej naših z ustavo zagotovljenih pravic in uporabljajmo na dvojezičnem ozemlju brez strahu in sramu slovensščino pri vseh javnih institucijah, tudi na postajah avstrijske zvezne železnice ÖBB! Klub slov. študentov v Gradcu

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“. — Uredništvo: Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. — Tisk: Mohorjeva, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. — NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: * 42 22/72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS: Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel.: 22 30 23.

Pogovarjali smo se

Ob 25-letnici Slovenske gimnazije:

„Dijaki so doma v dveh kulturah“

bomo naprej trudili kulturno vraščati v oba svetova, ki nas obdajata; dajati bomo morali našim absolventom tudi v bodočnosti samozavesti; na eni strani narodno, na drugi strani avstrijsko zavešt. To je naročilo, ki ga je dr. Tischler dobil kot vodilo pri ustanovitvi Slovenske gimnazije od sekcijskega šefa dr. Vogelsanga.

Mislil, da bo tudi naš zbornik doprinesel svoje, da bo prezentiral Slovensko gimnazijo širši javnosti. V dneh pred akademijo imamo povabljen tudi tisk in upamo, da se bo tisk našemu vabilu odzval in dobil globlji vpogled v delo naše šole. Izdajamo pa tudi posebno ploščo in kaseto, ki bo v teh dneh interesantno na voljo in ki prikazuje 25 let glasbene dejavnosti naše šole. Brez dvoma pa je ta glasbena dejavnost eden izmed stebrov dela na Slovenski gimnaziji. Priznavajo ga tudi sodeželani nemške narodnosti.

Naš tednik: Med koroškimi Slovenci je tudi mnogo takih družin, ki bi svoje otroke radi vpisali na Zvezno gimnazijo za Slovence, toda tega gmotno ne zmorejo. Ali takim staršem Slovenska gimnazija lahko pomaga?

Dr. Vospernik: To je vsekakor zanimivo vprašanje. Sociološka struktura naših otrok je zares bila vsaj v prvih dvajsetih letih pretežno kmečko-delavska. Zdaj se to nekoliko spreminja v prid slojem, ki so tudi finančno nekoliko trdnješi, kot obrtniki, samostojni poklici. To je samoposebi dokaz, da se tudi struktura Slovencev kot taka rahlo spreminja, zavedamo pa se, da naši starši kljub temu težko plačujejo vzdrževalnino v domovih. Saj dobra polovica naših dijakov stanuje in mora stanovati v domovih. Država za dobo obveznega šolanja ne predvideva štipendij. Zaradi tega skuša Združenje staršev na Slovenski gimnaziji pomagati in daje štipendije tistim otrokom nižje stopnje, katerih starši bi to vzdrževalnino težko plačevali. Vseposvdo, kjer je potreba, skuša Združenje staršev pomagati. Na višji stopnji dobivajo starši šolsko in domovsko podporo. Tam taka pomoč ni več potrebna v taki meri. Zavedamo se, da je to za starše velika žrtev, ampak moram izreči vse občudovanje staršem, ki kljub takim žrtvam pošiljajo svoje otroke na Slovensko gimnazijo, kar je samoposebi znak, da želijo dati svojim otrokom trdnješo izobrazno osnovo, kot so jo mogli imeti spričo neprilike, v katerih so živeli.

Naš tednik: Prav lepa hvala za pogovor. Ob jubileju naše Slovenske gimnazije želimo vse najboljše.

bodo na akademiji izpričali to tradicionalno povezanost naših absolventov s Slovensko gimnazijo. Prav tako bodo nastopili v okviru naših kulturnih gim-

nazijskih dni ob 25-letnici obstoja dva dneva poprej na šoli. Tako bodo gotovo izpričali tudi svojo povezanost s tem, da bodo obiskali naše prireditve.

Naš tednik: Ob 25-letnici Slovenske gimnazije bo izšel zbornik. Kaj bo ta zbornik vseboval?

Dr. Vospernik: Ta jubilejni zbornik bo prinesel najprej vrsto čestitk avstrijskih in koroških osebnosti šolskega, političnega, kulturnega, manjšinsko-političnega življenja, nato pa bo skušal razčleniti vso dobo do sedanjega delovanja Slovenske gimnazije pod različnimi aspekti. To so recimo starši, učenci, to je gibanje v profesorskem zboru, to je sprememba sociološke strukture našega dijaštva, to so gimnazijske revije, to je siceršnji dijaški tisk, to je literarna dejavnost naših dijakov, to so poklici naših dijakov, absolventov. Skratka, tu smo skušali predstaviti kar se da popolno sliko Slovenske gimnazije v teku 25 let od leta 1957 naprej, ko je bila ustanovljena ta ustanova.

Naš tednik: Kakšne cilje imate vi kot ravnatelj s Slovensko gimnazijo?

Dr. Vospernik: Prav gotovo bomo gradili na temeljih naprej, ki jih je položil šoli ustanovni ravnatelj dr. Joško Tischler, ki jih je izgrajeval. Njega je nasledil dr. Pavle Zablatnik, ki je začelo delo uspešno nadaljeval. Zavedamo pa se, da se čas spreminja in da bo treba ponekod novih prijemov. Vemo na primer, da prav gospodarska usmerjenost v gimnaziji za žive jezike, kakršna smo, ni tako upoštevana, kakor bi morala biti. Uspelo nam je, da smo v zadnjih letih lahko uvedli kot prostovoljni predmet strojepisje. Koroškim Slovincem je uspelo, da so dobili abiturientski tečaj na celovski trgovski akademiji. Zdi se, da bomo morali v pospešeni meri v učnih programih upoštevati ta gospodarski in tehnični svet. To se brez nadaljnega da uskladiti s celotnim učnim konceptom, kakršen je predviden za gimnazijo za žive jezike. Seveda se

Dr. Reginald Vospernik

Pred petindvajsetimi leti so bili razpisani prvi sprejemni izpiti za Slovensko gimnazijo kar za prve tri razrede.

S strahom smo prvi dan izpitov dne 8. 7. 1957 čakali na odziv. Kar širili so se nam obrzi, ko so starši prihajali v avlo nemške gimnazije v Lerchenfeldstraße, kjer smo bili takorekoč podnajemniki. Ljudje še niso imeli avtomobilov, prihajali so z vlaki in avtobusi v Celovec. Spominjam se, kako smo stali skupaj z dr. Francijem in dr. Mirtom Zwitrom in želeli dr. Jošku Tischlerju, ki je kar kipel od same dejavnosti, obilo uspeha.

skoroda edina naša opora, kajti učiteljev smo imeli tedaj le še malo. Če bi tedaj domov ne bilo in naši ljudje ne bi bili tako požrtvovalni, bi gimnazija ne mogla obstajati, saj državnih podpor še ni bilo pa tudi ne brezplačne vožnje v šolo.

Smučarske tečaje smo razen prvega, ki se je zaradi pomanjkanja snega vršil šele začetek aprila 1959 na Katschbergu, tedaj organizirali v Selah, kjer je staval Janko Olip prostorno Kališnikovo kmetijo s kurjavo vred zastoj na razpolago. Rajni Tomo Zupanc, pd. Krupl iz Žrelca, pa je dal dobro rejenega prašiča in kupili smo še iz sredstev Združenja

dejavnost je Združenje staršev z veseljem podprlo, saj služi razumevanju naših problemov pri nemškem sosedu. Starši smo mnenja, da ne smemo biti le molčeči opazovalci, marveč čuječi soustvarjalci in sooblikovalci razvoja naše mladine in gimnazije. To je nam, odkar za leto 1974 obstaja odbor šolske skupnosti, tudi možno in je po zakonu izrecno zaželeno. Ravno kot člani tega odbora so zastopniki staršev imeli možnost ob prilikah visokih obiskov (npr. državnega predsednika dr. Kirchschrägerja in pozneje še posebno dr. Kreiskega 27. 5. 1978 ali predsednika Zemljari-

da sem bil vedno prijazen sprejet. Posebna zahvala pa velja našim duhovnikom in učiteljem, ki sem jih pač najbolj nadležoval in ki so mi tudi res pomagali.

Če se bomo trudili skupno naprej, nam ne bo treba imeti strahu, da bi ne imeli naraščaja, pa če nudi velikovška gimnazija še take ugodnosti in nam dela koncurrenco. Prosimo pa mi starši, da nam pomagajo tudi študenti sami in profesorji; saj je to „naša“ šola. Seveda so se tudi tu in tam pojavile težave. Mladina je včasih res le preveč poredna. Zato smo imeli za važno nalogo zastopnikov staršev tudi to, da pač pogladimo z dobro besedo pri profesorjih, z resno pa pri dijakih. Tako je ob priliki nekvalificiranih izpadov osmošolcev leta 1971 na primer ekon. svétnik Mirko Kumer-Črčej med drugim dejal:

„... nekateri študentje... zahtevajo, da bi Slovenska gimnazija učila vse kaj drugega, hočejo ožigosati šolo, da je samo orodje kapitalistične družbe... Kot predsednik moram vzeti profesorje v varstvo... so zapriseženi, da bodo tako učili, kot zakon zahteva... Imeli bi razumevanje za mladostne norčavosti dijakov. Saj ga v tako imenovanih tečajih letih vsakdo kaj polomi... Materialna škoda se da z denarjem popraviti, ne moremo pa popraviti oskrunjene časti naših profesorjev in „Slovenske gimnazije“... Dijake torej prosim, da se objestnosti v bodoče vzdržijo, saj blato, ki ga mečejo na šolo in svoje profesorje, pa de le nanje nazaj... Zato: „Pamet je boljša kot žamet“ in „Najhujša pijanost je tista, če je kdo kruha pijan“... Tako nepozabni naš Mirko Kumer-Črčej. Vse kar je povedal tedaj, velja še danes in tega se starši zavedamo.

(Dipl. trg. Janko Urank v almanahu Slov. gimnazije, ki je te dni izšel)

Starši smo zvesti naši gimnaziji

Trajal je dolgo in otroci so bili že lačni, ko so prinesli po naročilu dr. Mirta Zwittra obložene zemlje in nekaj pijač. Kaj takega je tedaj bilo še „vževčno“. Dobro so bili opravljeni izpiti in vsi smo se oddahnili, da so bili trije razredi zares „rojeni“.

Prvi profesorji z dr. Joškom Tischlerjem so bili vzor požrtvovalnosti. Prve čase niti niso imeli sekretarke in je prostovoljno pomagala hči dr. J. Tischlerja. Nastala je potreba, da organiziramo društvo staršev, in tako smo to sklenili 17. 12. 1957.

Za najrevnejše šolarje je Združenje staršev posredovalo podpore od dobrotnikov in pomagalo je domovom nabirati po podeželju hrano, ki so jo potem kmetje z vozovi vozili v Mohorjev dom, in sicer vse, od zelja, krompirja pa do mesa in zabele. Največ so pri tem pomagali naši duhovniki zunaj po farah, saj so bili

staršev malenkosti, kot sladkor, sol, začimbe in podobno. Krompirja in zelja pa nekaj moke je pripravila sestra Gabrijela-Lienhard, bivša prednica šolskih sester v Št. Rupertu, s prosnjačenjem pri različnih kmetijah. Vse skupaj pa je z avtom vozil v Sele Janko Olip sam. Kuhala je s še eno pomočnico sestra Gabrijela sama, seveda brezplačno. Prof. Milan Kupper kot eden tistih prvih pionirjev se še dobro spominja, kako preprosto in vendar toplo domače je bilo tedaj na smučarskih tečajih. No, pa prišli so pozneje „boljši“ časi in smučarski tečajji se od tedaj naprej lahko vršijo v bolj „reprezentančnih“ krajih. Pa tudi domovi so postali bolj sodobni in imajo zdaj tudi večjo kapaciteto.

Zadnja leta se je gimnazija začela čedalje bolj povezovati z našimi društvi zunaj na terenu ter tudi z nemškimi sodeželani, posebno sovrstniki drugih gimnazij. Ravno to

ča ter deželnega glavarja Wagnerja 22. 6. 1981) zastopati interese šole z vidika staršev. Nekaj je prav gotovo ravno masivna intervencija zastopnikov staršev dne 22. 6. 1981 sopomagala, da je bil uresničen jenski 1981 prvi slovenski abiturientski tečaj na Trgovski akademiji v Celovcu.

Še preden so maturanti sami začeli prirejati gimnazijski oziroma maturantski ples, je Združenje staršev zato, „da bi s tem še bolj gojili družabnost in povezanost dijakov in staršev s profesorji in prijatelji šole“, že 8. 2. 1969 priredilo „Ples Zvezne gimnazije za Slovence“.

Naj posebej omenim, da je Združenje staršev vedno z vso močjo pomagalo organizirati prijave dijakov za gimnazijo. Zadnja leta sem vse velike počitnice hodil sam po deželi in obiskoval starše, ki so imeli otroke sposobne za našo gimnazijo. Hvaležno naj tu ugotovim,

Naš tednik: Letos praznuje Slovenska gimnazija svojo 25. obletnico obstoja. Čeprav je vprašanje ljudskošolskega pouka, kar se tiče pouka slovenščine, še povsem neurejeno, se je Slovenska gimnazija zelo okrepila in se tudi v javnosti uveljavila. Kako je z učenci, ki prihajajo iz ljudskih šol, kjer niso imeli dovolj možnosti, da bi se naučili slovenščine?

Dr. Vospernik: To drži. Dobivamo tudi otroke iz ljudskih šol, kjer niso bili pripravljene k slovenskemu pouku, bodisi, da niso imeli možnosti za prijavo, bodisi, da iz kakih drugih vzrokov starši svojih otrok niso prijavljali. Za prihodnje šolsko leto pa je opazno, da bo nad deset prijav iz Celovca. To je prvič. Doslej imamo okoli 25 otrok iz celovškega območja na celi šoli. Sedaj pa bo za 1. razred nad 10 prijav. To je vsekakor razveseljiva številka, ki kaže, da se tudi sociološka struktura našega prebivalstva nekoliko spreminja.

Doslej je zapustilo gimnazijo 661 absolventov. Vsega skupaj je bilo na šoli bodisi za eno leto ali dalj do mature nad 2000 dijakov. Številke so stalno narasčale z nekaterimi izjemami, ko je število rahlo padlo. Mislil pa, da smo s sedanjim številom 520 dijakov v tem šolskem letu dosegli nekak plafond, šolskem letu dosegli nekak plafond, okrog katerega se bo gibalo tudi število prihodnjih generacij Slovenske gimnazije.

Naš tednik: Kako je s profesorskim kolegijem? V 1. letu Slovenske gimnazije, je poučevalo 101 učenca 8 profesorjev.

Dr. Vospernik: Trenutno je na šoli 37 profesorjev. Od tega je 19 absolventov naše gimnazije, ki so od prvega letnika naprej, prva matura je bila 1963, Slovensko gimnazijo zapuščali in se vanjo spet vrnili.

Naš tednik: Kako je z zaposlitvijo absolventov Slovenske gimnazije?

Dr. Vospernik: Meni ni znan noben primer, da bi kakšen absolvent naše gimnazije v kateremkoli poklicu bil brez zaposlitve. Zgodi se tu in tam, da kdo ne najde zaposlitve prav na tistem področju, ki ga je študiral. To so izjeme, ampak zaposleni so čisto vsi, zlasti to velja še za glavno-, ljudsko- in posebenšolske učitelje, ki imajo vsi zaposlitev; tudi za prihodnja leta sem informiran, da bi lahko dežela še zaposlila dvojezičnih učiteljev. Tozadevno — čeprav je že okrog 150 naših absolventov, ki so v različnih učiteljskih poklicih zaposleni — „trg še ni nasičen“.

Naš tednik: Važno vprašanje je tudi to, kako deluje Slovenska gimnazija na izvenšolskem področju?

Dr. Vospernik: Slovenska gimnazija se je od vsega začetka zavedala posebnega kulturnega poslanstva, če lahko tako rečem, in skušala vzgajati svoje dijake tudi v smislu, da so doma v dveh kulturah, v avstrijsko-nemški in slovenski kulturi. Temu ustrezno imamo tudi stike na obe strani. V prvi vrsti seveda v koroškoslovenski kulturni prostor, ampak tudi v vseslovenski in v vseavstrijski kulturni prostor. To razvidimo predvsem iz dejstva, da imamo številne kontakte. K nam prihajajo različni obiski. Tudi mi sami gojimo redno te kontakte tako na koroškem, na vseslovenskem in vseavstrijskem področju. Prav v teh dneh pride na šolo več gimnazij iz drugih avstrijskih zveznih dežel. Pred nekaj dnevi je bila tu skupina iz II. dunajskega okraja, prihodnji teden pride na obisk in diskusijo z nami 6. razred gimnazije v Traunu. Stalne stike imamo seveda z ravensko gimnazijo, tudi športne stike. Skratka, tu skušamo res dati našim dijakom občutek te bikulturnosti, kakor bi to imenoval.

Naš tednik: Posebno zanimiva je vsako leto akademija Slovenske gimnazije. Nastopajo pevski zbori, recitatorji, telovadci ipd. Kakšen bo letošnji program?

Dr. Vospernik: Nastopil bo precej obširen zbor. Treba je prišteti tudi naše absolvente, ki bodo nastopili s posebnim zborom, in številne skupine naših absolventov, ki še obstajajo in ki

PRIREDITVE

KONCERT

Prirreditelj: MPZ „Podjuna-Pliberk“
Kraj: dvorana pri Schwarzlnu v Pli-berku
Čas: sobota, 22. 5. 1982, ob 20. uri
Sodelujejo: Otroški zbor s Suhe — Pepej Krop, Dekliški zbor iz Nonče vasi — Nežka Kert, Koroški oktet Ravne — Tone Ivartnik, MPZ „Podjuna-Pliberk“ — Tone Ivartnik

RAZSTAVA SLIK IN OBJEKTOV
JOŽETA BOSCHITZA

Čas: od 10. do 29. maja 1982, v Avstrijskem kulturnem inštitutu v Zagrebu

MLADINSKO POTOVANJE V
SOVJETSKO ZVEZO

Leningrad — Moskva — Kiev
Od 4. 7. do 11. 7. 1982
Starost: do 32 let
Prijave: Prof. A. Malle, tel. 24 73 35
Cena: 5650.—

Vabilo

Vabimo vse absolvente Slovenske gimnazije na pevsko vajo v petek, 21. 5. 1982, ob 17. uri, v avlo Slovenske gimnazije, Janežičev trg 1. Ta zbor absolutentov bo nastopil v 1. delu akademije (v Ločah 22. 5., ob 20. uri, v celovški Delavski zbornici 23. 5., ob 14.30 uri) z dvema pesmima pod vodstvom Aleša Schusterja. Pridite zanesljivo v čim večjem številu.

KONCERT

Prirreditelj: SPD „Rož“ v Št. Jakobu v Rožu
Kraj: Farna dvorana v Št. Jakobu v Rožu
Čas: nedelja, 6. 6. 1982, ob 20. uri
Nastopata: Moški pevski zbor „VRES“ iz Prevalj in MPZ „Rož“ iz Št. Jakoba v Rožu

Krščanska kulturna zveza v Celovcu in Katoliško prosvetno društvo „Planina“ v Selah
 vabita na

SREČANJE KOROŠKIH VIŽARJEV

v nedeljo, 13. junija 1982, ob 14. uri pod Mažejevo lipo (poleg cerkve) v Selah. (Ob slabem vremenu bo prireditelj v farni dvorani).
 Nastopajo domači ljudski godci in pevci z Zile iz Roža in Podjune.
Povezuje: dr. Janko Zerzer

SIMPOZIJ „130 LET MOHORJEVE
V CELOVCU“

Prirreditelj: Mohorjeva družba
Kraj: Mohorjev dijaški dom, 10. Oktober-Sträße 25, v Celovcu
Čas: petek, 11. 6. 1982, s pričetkom ob 9.30 uri

Katoliška mladina v Celovcu
vabi na

MLADINSKI DAN

ki bo v nedeljo, 6. 6. 1982, na Zilski Bistrici

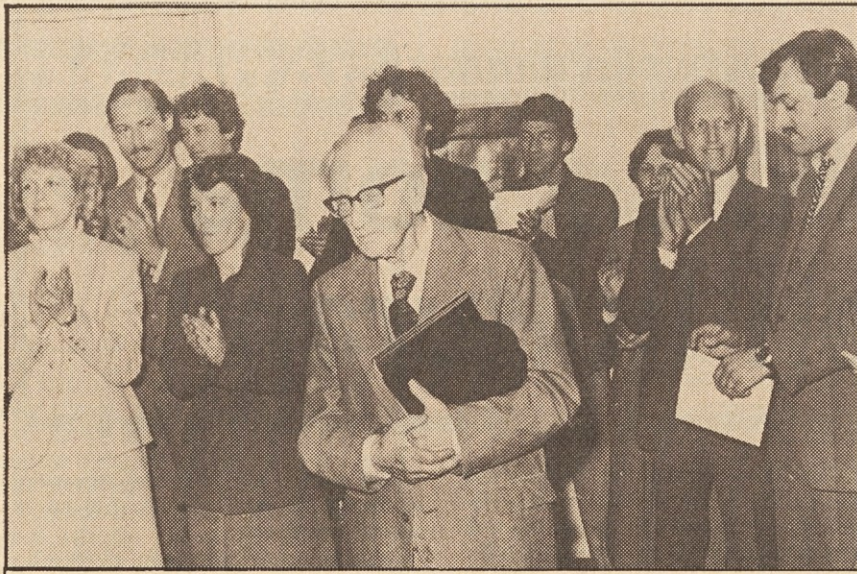
Spored:

9.00 Zbiranje pri ljudski šoli v Zahomcu
 9.30 Skupen začetek z molitvijo in igro
 10.00 Razdelitev v interesne skupine
 12.15 Kosilo
 13.45 Maša
 Nato družabni popoldan, Na sporedu bo nastop skupine iz Ukev, Jadagani, skeči, skupne pesmi, smešnice, skupni plesi.

Krščanska kulturna zveza in Katoliška otroška mladina v Celovcu prirejata

ODVODNEVI SEMINAR ZA
OTROŠKE VRTNARICE IN VODJE
OTROŠKIH ZBOROV

od sobote, 12. junija, s pričetkom ob 9. uri, do nedelje, 13. junija, do 12. ure v Domu v Tinjah
 Seminar bo vodil znani skladatelj, pesnik in vzgojitelj prof. Janez Bitenc iz Ljubljane.
Cena: 200.— šil.
 Prijave sprejema Krščanska kulturna zveza, Viktringer Ring 26, Celovec, tel.: 0 42 22 / 72 5 65 - 23 ali 24, in Katoliška otroška mladina, Vittringer Ring 26, Celovec, tel.: 0 42 22 / 72 4 83 od 25. maja naprej 51 11 66

Pred kratkim se je začela v Hiši umetnikov v Celovcu razstava slik in grafik svetovnoznane slovenskega fotografa in slikarja, Petra Kocjančiča. Umetnik, danes star 87 let, še čil in zdrav dela v svojem ateljeju. S slikanjem se je začel ukvarjati že pred vojno in od tedaj šteje med najboljše fotografe sveta. V teku let in svojega delovanja je bil odlikovan z vsemi odlikovanji, ki jih more predati svet fotografije.
 V Celovcu razstavlja Peter Kocjančič črno-bele in pa barvne fotografije.

Kazaze

V petek, 30. aprila, smo položili k zadnjemu počitku ob farni cerkvi Pižovnikovo mater Rozino Lipnik. Pred letom dni je njo zadela kap, tako da je bila privezana na postelj. Vzorno je njej stregla vnukinja Frida, kar je zelo pohvale vredno. Rajna mati je bila zelo mirna, že tudi zato, ker je slabo čula. Rada je obiskovala farno cerkev dokler je mogla in prebirala slovenske liste, posebno se je veselila daru Mohorjevih knjig, katere je zmeraj vse naročila.

Ker je bil domači župnik v bolnici, je cerkvene obrede opravil šmihelski kaplan gospod Schuster. Cerkveni zbor je pel njih v čast na domu in pri bogoslužju. Naj v Bogu počiva.

Dobrla vas

„Mamica moja zlata, kako sem jaz bogata“ so v soboto, 8. maja 1982, zvečer, v Društvenem domu v Dobrli vasi, zatrjevali naši mlajši in najmlajši svojim mamicam. Bilo jih je kar 25, ki so nas pod vodstvom gimnazijke Ljudmile Šturm v enournem programu zabavali. Peli so nam v zboru in posamezno, zaigrali na instrumente, recitirali in pokazali še kraljeviča, ki s pomočjo devetih palčkov in devetih vil išče svojo zgubljeno mamico.

Obilno dela so dale priprave za ta odlični nastop. Največ zaslug pri tem gre vsej družini Šturm. Posebno pa smo hvaležni Ljudmili, kateri je uspelo iz tega mladostnega živ-žava napraviti kar prirščkan zbor. Hvala ti, Ljudmila. Želimo Ti še vnaprej mnogo uspeha.

Kjer je bilo mnogo otrok, je bilo tudi mnogo mamic in drugih prijateljev naše mladine, ki so nastope spremljali z obilnim odobravanjem. Mamicam je spregovoril dr. Luka Sienčnik. Pozval je naše slovenske matere, da naj bi, enako kot ptiček svoje mladiče učil le svojo pesem, s svojimi otročiči govorili le v svojem slovenskem maternem jeziku.

Št. Jakob

„Mladost pred sodiščem“ SPD „Zarje“ iz Železne Kaple je bila v Št. Jakobu, v nedeljo zvečer, najbrž prav tako kot doslej — razen majhnih sprememb, ki se običajno spreminjajo s počutjem igralcev, ter sodelovanja gledalcev. Zato se tudi nihče ne spotika ob majhnih spodsrljajih, katere večkrat celo samo igralci sami opazijo.

Več poročil o uprizoritvi nizozemske drame sem že bral v obeh tednikih, tako, da niti ne vem več, kaj je bilo že vse napisano in kaj se je spregledalo. Prav tako za nekatere moje trditve ne vem, če imajo v drami res tako osnovo, kot jo jaz vidim. Vem pa, da je igra ljudem všeč, in bila nam je tudi v nedeljo, v šentjakovski farni dvorani.

Raznim interpretacijam, ki so sledile premieri sem se vendar zelo čudil. Problematično se mi namreč zdi primerjava povojnega časa in sedanost, ali se ljudje res v vseh časih vedejo enako? Ali so res starši krivi „zablodam“ mladine? Zakaj bi torej morali starši na za- tožno klop; ali ne bi bilo najbolje, če bi sodnik sam sebe, ter ves sistem, v katerem deluje, obsodil? Čeprav se mi zdi cela zgodba morilke zelo fiktivna in neprepričljiva, je vendar škoda, da se v uprizoritvi ni dosti izcimil namig igre

na začetke terorizma, ki ga tak sistem, v katerem se igra dogaja in v katerem tudi mi danes živimo (!?), naravnost izsili. Mislim, da igra nikakor noče trditi, da mladina nima idealov ter „višjih“ vrednot, temveč le nasprotno. Ona ima tako preproste, a vendar v tem družbenem sistemu tako zahtevne človeške potrebe in zahteve (odkritost, pravičnost, ljubezen... in v igri ji niti umor tistih, ki ji hočejo to zabraniti, ni preveč. Za doseg teh ciljev — seveda je že v igri sami način vprašljiv.

Sedaj sem še sam zablodel v tisto „preinterpretacijo“ igre, o kateri se mi zdi, da to ni namestno, kajti v igri sami se problemi malo preveč prepletajo, ter se preveč zamegljujejo. Poleg tega se mi zdi dramsko besedilo kot tako dramaturško slabo (dobro bi bilo, če bi npr. vsaj vmesni prizor, ki se ne dogaja na sodišču, črtali, ker ničesar ne prispeva k vsebini oz. dramatičnosti igre).

Da se trud in muka dobrih bralnih vaj splača, so Kapelčani pokazali in dokazali. Želeti bi bilo, da bi se čim več gledaliških skupin trudilo za tako dobro slovenščino, kot je v nedeljo prišla iz ust igralcev „Zarje“, katerih mentor je Polde Zunder. Sigurno bodo še nekajkrat igrali „Mladost pred sodiščem“. Zato se vsem tistim, ki še niso bili na tozadevni „obravnavi“, priporočam, da se je udeležijo.

Loče

Za obletnico zmage nad fašizmom, dne 9. maja, smo se člani SPD udeležili tudi spominskega obiska KZ Mauthausen, ki ga je priredila Zveza koroških partizanov. Dokaj mrzlo, neprijetno jutro je skorajda simbolično oblikovalo pot v nekdanji kraj nepopisnih grozot. Tekom vožnje se je vreme vidno zboljšalo in prav kmalu je toplo sonce spremljalo našo pot skozi Solnograško. Nekako opoldne smo prispeli na cilj, kjer je stalo že na stotine avtobusov in osebnih avtomobilov iz številnih evropskih držav; med njimi tudi nekaj desetih vozil diplomatskih zastopnikov raznih držav in političnih predstavnikov. Na velikem nekdanjem apelnem prostoru je bila spominska slavnost. Govorniška tribuna je bila obdana z zastavonosilci iz vseh držav, čigar ljudi so na tem kraju strahot trpeli in umirali. V svojih nagovorih so preživelci jetniški taborišča in politični predstavniki spominjali na grozote nacističnega nasilja — njih skupni ognjevit poziv vsem narodom sveta: boriti se proti vsakemu nasilju, zatiranju, zapostavljanju kakršnegakoli naroda in tudi posameznika. Prav na tem mestu, ko so se še pred nekaj desetletij na zverinski način teptale osnovne človeške pravice, je šel pretresljivi klic v svet: mir, bratstvo, spoštovanje človeka — da se nikdar več ne ponovi svetovna tragedija, ki je zahtevala milijone nedolžnih žrtev.

Ogled posameznih oddelkov smrti v besedah ni mogoče opisati. Pa bodisi to navadna baraka, jetniška ali plinska celica, prostora krematorija, hladilnica za mrliče, prostor za seciranje, za obešanje, za streljanje v tilnik — človeku enostavno odpove razum. Tako prefinjenega ali tudi še tako brutalnega načina masovnega, načrtnega uničevanja ljudi se doslej še ni posluževal noben narod, niti ne najbolj barbarska plemena tega sveta, kot pa nadljudje krvavega nacifašizma in njihovi pomagači.

Prehodili smo tistih zloglasnih 186 stopnic kamnoloma, kjer je bilo ubitih na tisoče jetnikov, bodisi od zverinskih stražarjev, bodisi od padajočega kamenja. Danes so stopnice urejene, primerne za hojo, a vseeno je marsikdo le s težavo priplihal do vrha. Takrat pa se je pomikala tisočera kolona, do kosti izstradanih, še živečih človeških trupel po neenakomerno nametanih kamnih, z 50 kg težkimi kamnitimi bloki na hrbtu iz kamnoloma. Ne, ni mogoče opisati zločinov, ki so se porajali v glavah ljudi, ki so se imeli za najplemenitejšo raso z najvišjo kulturo na svetu. Opazoval sem obraze obiskovalcev — povedali so mi vse, povedali to, kar sem sam občutil v sebi in ponovno sem prisegel: „Nikoli več Mauthausen, ne Dachau, ne Ravensbrück in vsa ostala taborišča smrti — nikoli več!“ Skrbimo vsi za to. Spominski slavnosti so prisostvovali tudi vajenci žel. kombinata VÖEST. Mladi tantje, cvetočih obrazov, v svojih delavnih oblekah z rumenimi čeladami na glavi — opazoval sem jih — vestno so sledili pripovedovanju preživelega jetnika tega taborišča — marsikateremu je kanila solza iz oči...

Zapuščal sem nekdanji kraj smrti, kjer je izgubilo življenje nad 120.000 ljudi z upanjem v boljšo prihodnost.

Darovi za tiskovni sklad:

Franc Adam Haderlap, Lepena — Dunaj 100.—, R & Co — Dunaj 500.—, Miroslav Šnabl, Dunaj 200.—, Podjerberk 40.—, preč. g. Lovro Petričič, Šentilj 20.—, Ursula Koncejla, Rove 20.—, Cilka Kernjak, Trebinje 20.—, Brigita Schöffmann, Šentilj 30.—, Erwin Errat, Deščice 20.—, Matevž Kaki, Jezerce 20.—, Marija Schaller, Loga vas 20.—, Hanci Čeber, Škofiče 20.—, Ana Umek, Škofiče 20.—, Valentin Piček, Škofiče 20.—, Elizabeta Stachtmann, Holbiče 20.—, Josef Perdacher, Holbiče 40.—, Mirko Sabotnik, Roda 40.—, Tomaž Sabotnik, Plečerka 50.—.

Loče

V soboto, dne 8. maja, je imelo SPD „Jepa-Baško jezero“ svojo, že tradicionalno materinsko proslavo pri Pušniku. Žal ni bila tako dobro obiskana, kot prejšnja leta. Vzrok temu ni bilo samo slabo vreme, marveč tudi istočasne druge prireditve in še drugi. Z deklaracijama sta Tanja Singer in Peter Wrolich pozdravila naše mamicam in nato so učenci glasbene šole podarili pisan šopek glasbenih točk mamicam za njih praznik. Nastopali so harmonikarji: Tanja in Mirjam Koren, Simon Triesnik, Anita Krawanja in Gabi Ressman, ki kažejo že lepe uspehe svojega znanja. Želimo jim še mnogo veselja pri igranju in lepega napredka. Na orglah pa je zaigral Aleksander Černut, ki se uči kar sam, ker nima tukaj možnosti kakega pouka. Prijetno je bilo slišati tudi naša dekliški trio (Erika Wrolich, Hermi Singer in Danica Urschitz). Z ubranimi glasovi je zapel nekaj pesmi — bilo ga je užitek poslušati. Predstavila se nam je pa tudi pevka družina Wrolich. Ob spremljavi matere Erike so zapeli otroci: Peter, Mirjma in Kristi; pesem: Mamica je kakor zarja — vneto je otrokom pomagala dvoletna Širica Tischler.

VABILO

Odbor šolske skupnosti na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu priredi v nedeljo, dne 23. maja 1982, ob 14.30 uri v veliki dvorani Delavske zbornice v Celovcu jubilejno

ŠOLSKO AKADEMIJO

ob 25-letnici Zvezne gimnazije za Slovence v Celovcu.
 Na sporedu so pevске in instrumentalne točke, telovadni nastopi, plesi in recitacije.
 Akademijo bodo sooblikovali gimnazijski absolventi.
 Pred in med prireditvijo bomo prodajali novo ploščo, kaseto in jubilejni zbornik.
 V soboto, 22. 5. 1982, ob 10. uri srečanje bivših učencev Slovenske gimnazije. Prosimo, pridite vsi, tudi za prigrizek je poskrbljeno.
 Za Odbor šolske skupnosti na Zvezni gimnaziji za Slovence
 ravn. dr. Reginald Vospernik I. r.

Slovensko prosvetno društvo
 JEPA-BAŠKO JEZERO

vabi na
AKADEMIJO

Zvezne gimnazije za Slovence
 v soboto, 22. maja 1982, ob 20.30 v kulturnem domu v Ločah

ČESTITAMO

Maldoporočencema Katki Kerbitz, roj. David iz Rinkol in Lojzu Kerbitz iz Vogrc vse najboljše na skupni življenjski poti!

Katki Komar, roj. Durchschlag iz Šmihela in Hanziju Komarju iz Humč vso srečo za bodočnost.

Marta in Valentin Dovjak, pd. Malejeva iz Srednjega Kota, sta slavila 30 let poroke. Želimo jima še mnogo sreče.

Antonija in Jakob Kosmač iz Belšaka pri Pliberku sta praznovala 35 let skupnega življenja. Želimo jima mnogo sreče! Čestitkam se pridružuje uredništvo Našega tednika.

Kristini in Hanziju Inzko iz Celovca želimo k srebrni poroki vse najboljše! Čestita tudi uredništvo Našega tednika.

Andrej Jernej, Tonov oče na Proboju je praznoval svoj 84. rojstni dan. Še na mnoga leta!

Kristini in Francu Starc, pd. Starčevima iz Proboja k 35-letnici poroke in skupnega življenja.

Johanu Kastrunu, pd. Ribičevemu očetu iz Bele vse najboljše za 83. rojstni dan. Čestitkam se pridružuje uredništvo Našega tednika.

Darčnikovim staršem iz Zagorje želimo vse najboljše k praznovanju srebrne poroke!

Jozej Hašej, pd. Cundrov iz Kokij je postal kmetijski mojster. SPD „Srce“, EL Dobrla vas in uredništvo Našega tednika prisrčno čestitajo.

Občni zbor ZSO

(Nadaljevanje s 2. strani)

podpredsednik ravnatelj Franci Kukoviča, 2. podpredsednik Ludvik Ogris, tajnik Janez Wutte-Luc, blagajnik dipl.inž. Franc Einspieler.

Nadzorni odbor: Lipej Kolenik, Milan Kupper, Stanko Vauti, Hanzij Ogris, Milena Gröblacher, Vida Obid, Jožko Partl.

Upravni odbor: Avguštin Brumnik, Teodor Domej, Vincenc Gotthard, Marija Jurč, Franc Koncejla, Ančka Kokot, Peter Kuhar, Janko Malle, Kristijan Ogris, Drago Pörsch, Roman Schellander, Tonči Schlapper, Franci Serajnik, Valentin Sima, Miha Travnik, Vinko Wieser, Marjan Sturm, Frida Kumer, Jože Nachbar, Avguštin Malle, Maja Haderlap, Roman Verdel, Feliks Wieser st., Franci Kropivnik.

Srečanje za zborovodje in pevce:

Naša pesem — Maribor 1982

V Mariboru je bilo v dneh od 23. do 25. aprila tekmovanje odraslih zborov Slovenije in slovenskega zamejstva, priveditev, ki jo pod imenom Naša pesem vsako drugo leto organizira Zveza kulturnih organizacij Slovenije in Maribora, in novoustanovljena Slovenska pevška zveza. Letošnje tekmovanje je bilo že sedmo in je postalo zares tisto, zaradi česar so ga mariborski navdušenci vzpodbudili: tehtanje poustvarjalne ravni naših zborov, v pogled v njihovo programsko politiko, pa tudi vzpodbuda našim skladateljem za nove skladbe in še tisto, zaradi česar čedalje več ljudi sodeluje pri pevskih zborih — priložnost za vesela srečanja.

Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 30 zborov, med njimi en sam iz zamejstva, to je bil ženski zbor iz Nabražine, Koroška pa tokrat ni poslala svojega zastopnika. Teh trideset zborov pomeni najboljše, kar premore ta hip naše zborovsko petje, manjkali so morda trije, štirje, ki bi še sodili v ta vrh, pa jih zaradi objektivnih težav v Maribor ni bilo. Petčlanska ocenjevalna komisija (Janez Bole in

Jože Fürst iz Ljubljane, Matevž Fabijan iz Kranja, Pavle Merku iz Trsta in Boris Černogubov iz Novega Sada) je ocenila 12 moških, 5 ženskih in 13 mešanih zborov in podellla tri pohvale, 12 bronastih, 11 srebrnih in 4 zlata odličja. Zbori, ki so dosegli nad 70% možnih točk, so namreč odlikovani z bronom, za srebrno je potrebnih 80%, zlato pa dobijo zbori, ki presežejo 90% točk. Tokrat so po njem posegli APZ F. Prešeren iz Kranja (zborovodja Tomaž Fanagel), mešani zbor Obala Koper (Mirko Slosar), mešani zbor Consorcium musicum iz Ljubljane (dr. Mirko Cuderman) in še ženska sekcija tega zbora, ki jo prav tako vodi dr. Cuderman in je z zbirom 95,1% dosegla najvišjo oceno tekmovanja. Med srebrnimi pa so bili zbori iz Maribora, Ajdovščine, Vomberka, Ljubljane, Idrije, Celja, Nabražine in tudi novoustanovljeni zbor lesarjev Slovenije. Vsak zbor je moral zapeti obvezno pesem, potem pa še tri skladbe. Obvezna pesem za ženske zборе je bila Gallusova PUERI HEBRAEORUM, za moške Ravnikova KAM SI ŠLA MLADOST TI MOJA, za mešane pa Vrabčeva RDEČ ZATON, z besedilom Antona Kuchlinga. Tekmovanje je postreglo z marsikaterim izvrstnim dosežkom in s pravimi umetniškimi trenutki, seveda pa je znova pokazalo, da je le dobra zborovodska šola pogoj za dvig pevske ravni. Opozorilo je na

marsikatero vprašanje, marsikateri problem je nakazal tudi razgovor o zborovski glasbi v radiu, televiziji in na ploščah oziroma kasetah. Skratka, vabljivo in koristno srečanje za zborovodje in pevce, srečanje, na katerem čez dve leti Koroški pevci zares ne bi smeli izostati.

Jasna Novak

Klub slovenskih občinskih odbornikov
razpisuje

MESTO VODJE BIROJA
KLUBA.

Interesenti, ki aktivno obvladajo oba deželna jezika, imajo organizacijske in vodstvene sposobnosti, naj se javijo pismeno na naslov:

Klub slovenskih občinskih odbornikov
Koschatstraße 10
9020 Celovec/Klagenfurt
ter priložijo prošnji življenjepis.
Plača po dogovoru.

Odlikovanje Riesefeldu

Na nedavnem jugoslovanskem dnevu na graškem spomladanskem velesejmu je izročil jugoslovanski generalni konzul v Gradcu nekdanjemu avstrijskemu generalnemu konzulu v Ljubljani dr. Heinrichu Riesefeldu visoko odlikovanje. Izročil mu je red jugoslovanske zastave z zlatim vencem, s katerim ga je počastilo predsedstvo SFRJ za njegove zasluge pri razvoju dobrih meddržavnih odnosov. Riesefeld je delal v Ljubljani od 1966. do 1976. leta. Prijatelju koroških Slovencev iskreno čestitamo!

Goveje meso, hrenova omaka in pražen krompir

Goveje meso kuhaj v vodi, prideni zelenjave, žafrana in počasi kuhaj.

Hrenova omaka. Zreži par žemelj, prideni malo masla, nalij čez žemlje tople juhe, dodaj soli, malo kisa, nazadnje nekaj hrena in vse skupaj dobro zmešaj.

Pražen krompir. Krompir skuha, olup, vpraži nekaj čebule rumeno in prideni zrezan krompir ter soli po okusu.

Svinjska juha

Svinjsko meso s kislim zeljem in krompirjevo omako. Kuhaj kajeno svinjsko meso okoli 2 uri, dodaj malo zelerja.

Krompirjeva omaka. Skuhaj krompir na kocke, posoli, dodaj malo majorana in kuhaj. Zarumeni v maslu malo moka, dodaj malo čebule, eno žlico kisa, vse skupaj dodaj h krompirju in dobro zmešaj.

Sirov štrukelj pečen

(Milka Hartman)

Napravi vlečeno testo iz 1/2 l moka, 1 jajca, koščka presnega masla, vode in kavne žlice soli. Nato zdrobi poln majhen krožnik svežega odteklega sira (skute), primešaj dva rumenjaka, 1/4 l smetane, dve žlici sladkorja, za nožev vrh drobno zrezane limonine lupine in od dveh beljakov trd sneg. Razvleci testo, ga polij z raztopljenim presnim maslom in ga namaži z nadevom, potrosi s pestjo rosin in ravno toliko drobtin. Narahlo zavij, deni v podolgovato ponev, pomaži z jajcem, polij z mlekom ter počasi peci približno pol ure.

Sirov štrukelj kuhan

Za kuhan štrukelj pripravi kakor za pečenega, le sladkor in rosine opusti. Nato pa precvri v presnem maslu, kateremu boš dolila testo, 2 žlici dobro zrezanega peteršilja. Štrukelj skuha v slani vodi ter kuhanega zabeli s presnim maslom in s cvrtimi drobtinami. Bog žegnaj!

GOST V NAŠEM TEDNIKU

Peter Podgornik, član 8. jugoslovanske odprave v Himalajo . . .

Doživetja so prečudovita

V pogovoru o Primorski prej ali slej pade beseda o kraških pojavih in tistih, ki jih raziskujejo, o jamarjih, speleologih. Le malokdo pa ve in morda verjame, da je Primorska dala vrsto znanih in priznanih alpinistov. Danes štejeta med najbolj znane primorske planince, ki sta tudi v svetovnem merilu pojem, dvojčka Pavel in Peter Podgornik iz Vrtovine. Kmet in klepar stojita trdno v poklicnem življenju. V prostem času pa gre vsaka ibrzna minuta za ljubljani alpinizem.

Naš tednik: Letos januarja sta z bratom Pavlom organizirala prvo Primorsko alpinistično odpravo v Ande. Prvenstveno je preplezala izjemno težak južni steber Aconcagua, ki popelje na južni vrh te gore.

Peter Podgornik: Cilj naše odprave je bila nova smer v južnem stebri Aconcagua, najvišje gore Argentine (6958 m — op. ured.) in kjer so zaradi bližine Pacifika vremenske ter temperaturne spremembe izredno nagle. Stena je visoka nad

me, da ga domačini zadnja desetletja nazaj ne pomnijo. Svetovna javnost je naš podvig ocenila kot izreden alpinistični uspeh. Osebnost je bilo zame sodelovanje pri odpravi v Himalajo zelo velika stvar, čeprav so mi na višini 7000 metrov na obeh rokah omrznili prsti in so mi dva členka morali amputirati. Brat Pavel je bil član jurišne naveze, ki je prišla najvišje, 8250 metrov.

Naš tednik: Kaže, da se z bratom dobro razumeta, harmonirata, kar je posebno v alpinizmu predpogoj za varno in uspešno plezanje. Izredni dosežki to samo potrjujejo. Kako dolgo se že ukvarjata s težkim alpinizmom?

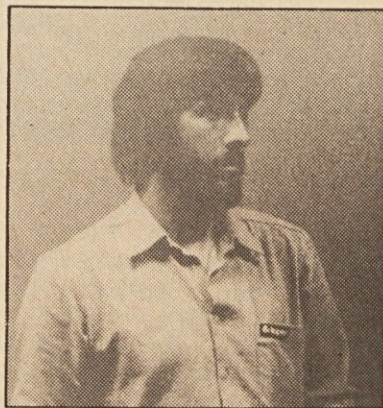
Peter Podgornik: Šest let se že ukvarjama s pravim alpinizmom, prej pa sva obredla vse domače hribe. Do sedaj imava 30 prvenstvenih smeri v domačih in tujih gorah. Tako sva na primer preplezala pri nas stene 6 težavnostne stopnje, bila sva dvakrat v severni steni Breithorna, kjer sva splezala Primorsko smer, kot prva Jugoslovana sva ponovila po Bonattijevi smeri preplezanje severne stene Matterhorna, bila pa sva kot že povedano, tudi v Himalaji in v Andih.

Naš tednik: Alpinizem, to niso mačje solze in plezanje ni hoja na Kicl (hrub pri Zablatniškem jezeru — op. ured.). Zakaj vse muke in podajanje v nevarnost?

Peter Podgornik: Odgovor na vse to je težak! Pri vsem so doživetja, ki jih ni mogoče pozabiti. Pa najsi je bilo še tako težko, naporno in nevarno, vedno znova si želiš v hribe, ker je vse to tako čudovito.

Naš tednik: Tebi in bratu Pavlu ter vsem planinskim tovarišem želim v imenu bralcev Našega tednika mnogo uspehov in izvenrednih podvigov ter se ti zahvaljujem za pogovor.

Pripravil: Franc Wakounig

3000 metrov in za ves podvig smo potrebovali 9 dni, prve tri dni pa smo mogli plezati samo ponoči. Preplezali smo steno v alpskem stilu, to se pravi da se nismo vračali v bazo.

Naš tednik: Brat Pavel in ti sta bila lani spomladi člana 8. jugoslovanske himalajske odprave, ki se je namenila v južno steno Lhotseja. Kakšne uspehe je odprava v celoti dosegla in kaj si ti sam doživel?

Peter Podgornik: Odprava je v polni meri dosegla cilj — preplezanje 3300 metrov visoke južne stene Lhotseja. Stena je dotlej štela med „probleme 2000“ v alpinizmu — kot tudi južna stena Aconcagua. Na vrh Lhotseja odprava ni prišla, ker je skozi dva meseca, ko smo bili tam, snežilo in bilo tako grdo vre-

Jabolčni štrukelj

Deni na desko 40 dkg moka, 50 dkg presnega masla, 10 dkg sladkorja, limonine lupine, malo soli, 1 pecilni prašek.

Vse to dobro z nožem sesekaj, prideni še 1 rumenjaka, smetane, 1/16 belega vina. Hitro vse zamesi v testo, ki ga pa le malo gneti. Pokrij ga za malo časa, potem ga uporabljaj za večja močnata jedila, npr. jabolčno kašo, marmeladni štrukelj i. dr.

Prosto krhko testo

Deni na desko 40 dkg moka, 15 dkg presnega masla, 10 dkg sladkorja, malo limonove lupine, malo soli in eno pecivni prašek. Vse to dobro z nožem sesekaj in v valjarjem stri, prideni še en rumenjaka, 1/8 l smetane in 1/16 l belega vina. Urno zamesi vse skupaj v testo, ki ga pa le malo gneti. Pokrij ga za malo časa, potem ga uporabljaj za večja močnata jedila npr. jabolčno kašo, marmeladin štrukelj, orehove rožičke in drugo.

Puding

Mešaj 15 dkg presnega masla, 20 dkg sladkorja in 5 rumenjakov, da se speni. V drugo posodo deni 20 dkg drobtin, prilij 4 žlice rdečega vina in žlico žganja, prideni za nožev konico zmeljenih klinčkov, malo cimeta. Iz 5 beljakov naredimo trd sneg in ga z drobtinami, z 10 dkg rozin in 2 kavni žlici pecivnega praška primešamo. To denemo v pudingov model in ga kuha-

mo 1 uro dolgo. Puding zrežemo na koščke in polijemo s šatojem.

Vinski šato

Zmešaj v globokem loncu 4 rumenjake in 5 žlic sladkorja, da dobro naraste. Potem prilij pičlo ¼ l zavretega vina in mešaj na ognju, da se zgosti. Ako rabiš bolj gost šato, prideni k rumenjaku žlico moka ali 2 rumenjaka. Šato lahko pomnožiš, če gotovemu še trd sneg od 4 beljakov primešaš.

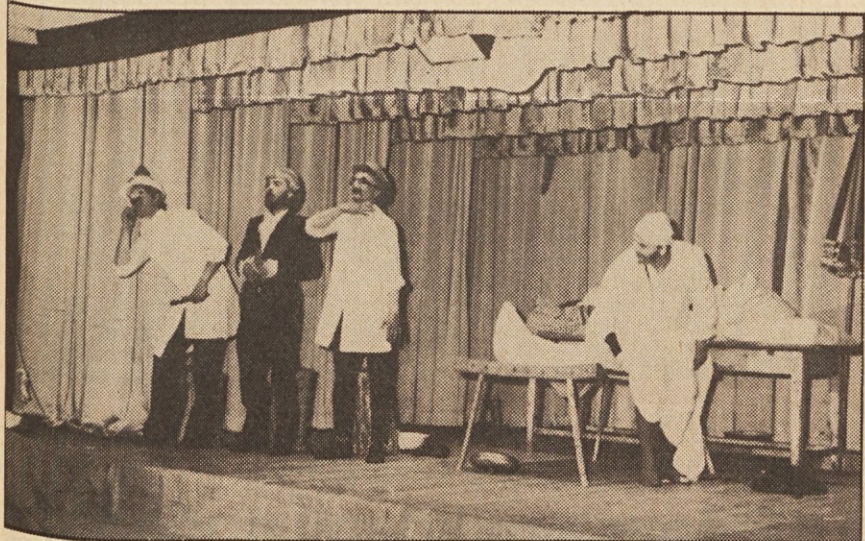
Kuhan hlebec

Na tanke liste narezan beli kruh ali ostanke potice, nekoliko sladkorja in rozin, polij z jajčnim mlekom, malo potlači in pusti, da se napojí. Nato zavij v prtič in trdo zaveži. Kuhaj v rahlo slanem kropu 45 do 60 minut. Ko je kuhano, odstrani prtič, zvrni v skledo in razreži na kose. Polij z vročim presnim maslom in potrosi s sladkorjem in cimetom.

Na mizo damo z jabolčno čežano ali sladko solato.

Piškotni fancelj

Vmešaj za jajce presnega masla in prideni 4 rumenjakov in po vsakem posebej 1 žlico mleka in 1 žlico moka ali pa deni po vsakem rumenjaku dve žlici mleka in dve moka. Iz beljakov naredi sneg in ga rahlo primešaj. Pločevino namaži s presnim maslom in potrosi z moko. Testo namaži za ½ prsta na debelo ter speči. Potem zreži na poševne kocke ter deni v juhi na mizo.

„Jeppe s hriba — pri Šoštarji v Globasnici“

Zadnje nedelje se je začel „Globoški kulturni teden“, ki ga prosvetni društvi v Globasnici in Štebnu prirejata že desetletič. Otvorili so to prireditve z igro „Jeppe s hriba“ pri Šoštarji; domači igralci so navdušili številne gledalce, včeraj pa je dr. F. Glaser predaval o zgodnjekršćanskih cerkvah pri Sv. Hemi. Na to predavanje je vabila tudi občina s posebnim letakom. V četrtek je Globašane seznanil dr. Ludvik Karničar s koroškimi narečji, v soboto pa bo — poleg otroškega popoldneva v novi ljudski šoli — od 18. ure naprej večer domačih jedil pri Šteklju. Objavljamo recepte stare podjunske kuhinje, da se boste lahko tudi doma spomnili domačih jedil. Bog žegnaj! (Več o prireditvi v naslednji številki NT.)

Podjunska kuhinja

Podjunska kisla juha

Vampe očisti in prekuha, hladne zreži na rezance debelo. Svinjske noge na drobno razsekaj in vse skupaj deni kuhaj in prideni soli, majorana, šimeša, zelarja, lovorov list in popra. Ko za temni prežganje, prideni čebule. Ko ta zarumeni, dodaš kisa po okusu. Vse skupaj še malo pokuha.

Ajdovi zavitki — povitjaki

Na deski napravi testo iz malo moka, jajca, malo kvasa in toliko mleka,

da lahko napraviš gladko testo. Pusti nekaj časa počivati. Za nadev mešaj v kozici na štedilniku nekaj ajdove moka tako dolgo, da se ne kadi več. Ohlajeni moki primešaj sol in toliko kisle smetane, da lahko namažeš po testu. Namesto kisle smetane lahko vzameš tudi drugo maščobo in malo mleka.

Vzhajano testo tanko razvaljaj in namaži z nadevom. V sredini prereži in zavij. Robove dobro stisni. Nareži na 10 do 15 cm dolge kose in pusti zopet malo vzhajati. Kuhaj 7 minut v slanem kropu. Kuhane razreži in zabeli z ocvirki. Za prilogo lahko daš kisle zelje, krompirjevo omako ali različne solate, lahko pa tudi mleko.

Prvo mednarodno srečanje lovcev
na Koroškem velik uspeh

Lovci treh dežel v Pliberku

V nedeljo je bilo na strelišču „Gojitvenega kroga Pliberk“ blizu stare cigovnce pri Pliberku „1. lovsko nagradno streljanje treh dežel“. Streljanje je izredno dobro organiziral Klub prijateljev lova.

Po lovskem pozdravu rogistov velikovškega okraja so župan mesta Pliberk, Mikusch, zastopnik koroškega lovskega mojstra dr. Anderluha, okrajni lovski mojster Albin Knafel in predsednik Kluba prijateljev lova, podžupan Mirko Kumer je lovcem iz Slovenije, Furlanije-Juljske krajine in Koroške izrekel zares prisrčno dobrodošlico. Vsi govorniki so pozdravili prireditev, poudarili prijateljski in pa medčloveški ter prijateljski pomen streljanja. Mikusch je v dvojezičnem nagovoru omenil pomen srečanja za mirno sožitje med narodi, Knafel je poudaril v Evropi enkratno sodelovanje med koroškimi lovci in lovsko zvezo Slovenije pri gojitvi divjadi. Mirko Kumer je v svojem trijezičnem nagovoru izrazil veselje nad prihodom lovcev iz treh dežel, jim zaželel prijetno bivanje ter športno tekmovanje. Povedal je, da hočejo biti slovenski koroški lovci dejavnik združevanja in zblizevanja med lovci treh dežel, a dejavnik, ki je in bo subjekt.

Predsednik Kluba prijateljev lova je na strelišču pozdravil tudi odlične zastopnike lovskega in družbenopolitičnega življenja, kot konzul-

Od leve proti desni: Mirko Kumer, predsednik KPL, urednica revije „Lovec“ in lovski svetnik Veljko Varičak so pohajževali o lovu.

la SFRJ v Celovcu, Alfonza Naberžnika, župana Mikuscha, okrajnega lovskega mojstra Knafela, deželnega strelskega referenta Gustava Wanggo, njegovega namestnika Mayera, beljaškega okrajnega lovskega mojstra Schnabla, člana predsedstva Lovske zveze Slovenije Janeza Marcolija, lovskega svet-

nika Veljka Varičaka, tajnika društva slovenskozamejskih lovcev Furlanije-Juljske krajine Doberdob, Karla Furlana. Nato je predal besedo „puškam“, streljanju. Lovci so se pomerili v streljanju na slepo tarčo, streljanju s šibrovko na umetne golobe (Tontauben) in streljanju s kroglo na gamsa, lisico in srnjaka.

Nad 130 lovcev je sodelovalo. Prireditev, Klub prijateljev lova je bil za odlično organizacijo, veliko disciplino in brezhiben potek streljanja deležen pohvale vseh.

Najboljši lovci so prišli iz Wolfsberga (1016 točk), njim najbliže so prišli beljaški lovci (942 točk). Moštvo Lovske zveze Slovenije je za-

sedlo tretje mesto (923 točk). Moštvi Kluba prijateljev sta prišli na 9. (842 točk) in 12. mesto (740 točk), blaški lovci so postali 14. (734 točk), Doberdobčani pa 15. (711 točk).

Po slavu zmagovalcev so lovci še dolgo posedeli v prijetni družbi. Marsikateri zajec z rogovi in očali je storil smrt, pa še druga čudežna divjačina se je „pasla“ po lovski uti.

Pripravil Franc Wakounig

Tonči Haderlap, vodja streljanja na kroglo, je preudarno vodil to streljanje.

„Lovski piskri“

● Lovci iz Slovenije so pripeljali seboj neumorno harmonikarico. Ker niti njej niti harmoniki ni postalo vroče, so se počasi vsi tako ogreli, da je prijetno vzdušje kar prekipevalo.

● „Takega vzdušja kot pa lovci Kluba prijateljev lova pa nihče drug ne zna pripraviti,“ je razlagal vsem miznim sosedom lovski svetnik Varičak in mu je zato Stanko Kraut, Kjieln odgovoril, kaj naj mu za ta kompliment plača.

● Zasavski rogistri pod vodstvom Daneta Namestnika so svojim koro-

škim kolegom prinesli note originalnega Thurn-Valsassina-lovskega marša. Na Koroškem jih do nedelje niso poznali... „Ja, koj pa je štue, kej pa sm štejk piskrov duebili, pue, štek je prav,“ je ob pogledu na lovske trofeje — pokale domiselno povedal ekonomski svetnik in zbornični svetnik Ignac Domej. Iz gostoljubja in človekoljubnosti je pustil, da so jih drugi odnesli domov.

● Strelec zmagoslavne Wolfsberškega mojstra je vseh 15 umetnih golobov zaporedoma podrzdri s prvim strelom. Neki prijatelj lova je ob spominu na svojo srečo pri srnjakih zabundal: „Kako pa tu srnjad pada.“

JOSIP JURČIČ

deseti brat

44.

„Hvala!“ odgovoril je Lovre ob kratkem.

„Zdaj pa pojdiva v to razneseno gnezdo, v Polesek, da pozveste in opravite, kar bi radi.“

Na pragu je stal gospod Piškav in kadil tobak. Ker od velike starosti že ni dobro slišal ni videl, zagledal je prišleca šele, ko ga je sodnik ogovoril. Pogledal je kvišku, nagrbančil suhi obraz še bolj in vprašal: „Kaj želita, gospoda?“

Sodnik vpraša: „Kako je Marijanu?“

„Hvala! Bolje!“ pravi oče skoro osorno.

„Ali bi ga smel videti?“ vpraša Kvas.

„Ni potreba. Govoriti še ne sme, tudi ko bi lahko,“ odgovori stavec ter se malo pokloni in meni nič tebi nič jima hrbet obrne, da bi šel v hišo.

Kvas stopi bliže in mu tiho reče: „Gospod doktor, vaš sin Martin vas lepo prosi, da bi še danes prišli k njemu v Kraljevo koč. Bolan je in nekaj imenitnega bi vam rad povedal.“

Stari je poročevalca debelo pogledal in lice mu je malo zardelo. Rekel pa ni nič, ampak šel je v hišo.

Kvas bi mu bil rad dal Martinkova pisma, pa nekoliko ni hotel tako, da bi bil sodnik videl, nekoliko pa ni bilo mogoče, ker stavec ni hotel počakati.

„Čuden človek je ta Piškav. Pa trdne mora nature biti. Jaz sem že petnajst let tukaj za sodnika; pa vedno se mi enak zdi, nič se ni spremenil,“ govoril je gospod Mežón, kateri bi bil jako rad videl, da bi se bil kak pomenek začel med njim in njegovim ujetnikom. Pa Kvas je odgovarjal, kar se je najkrajše dalo.

„Zdi se mi, da vam je vsa današnja reč preveč do srca segla,“ pravi dalje sodnik. „Pa to ni prav! Kaj pa bi bilo to, ko bi se bila res sprijela! Saj pravi stari, da je dobro! Če pa umrl ne bo, potlej ne bo take sile. Mlad človek ne sme precej žalosten postati. Jaz, postavim, ko sem na Dunaju študiral, bil sem tudi nekdanji v tako reč prišel. Zunaj mesta smo nekoč pili štirje rojaki. Pri drugem omizju je pa bilo vse polno rokodelskih pomagačev. Pozabil sem že,

kako je bila navzkriž zabava med nami prišla, to še vem, da je onih eden enega našega udaril. Precej smo bili pokonci in po kranjski — to se vé malo preveč prvotni — navadi odlomili smo vsak eno stolo nogo in klepali smo Dunajčane, da je bilo veselje. Policija je prišla in vsi štirje smo bili eno noč zaprti. Sicer smo se pa tako dobro znali izgovoriti, da so bili oni otepeni še posebej kaznovani, mi pa nič. Kaj takega je človeku na stare dni prijeten spomin mladih, divjih let.“

Naposled je vendar tudi gospoda Mežóna zgovorljivost minila. Stisnil se je v drugi kot kočije, roke del pod pazduho na križ in gledal, kako konja noge vzdigujeta in kako se oblaki zbirajo.

Za Kvasa je bil današnji dan imeniten in določen. Ni mogel skoro sam sebi verjeti, da bi se bilo danes vse to zgodilo. Našel je dva sorodna človeka, o katerih ni nikdar vedel, da sta kje na svetu. In kak čudna sorodnika! Toda za dobičkom, če se more dobiček imenovati, da človek spozna na smrtni postelji ležečega in čudnega starega pusteža, ki govori ti noče, za dobičkom je prišla koj izguba. Česar se je bal, zgodilo se je danes. Ni zapustil Slemenic s skrivno ljubeznijo do nje v srcu in z upanjem, da se čez malo let vrne in bode uslišan. Ni šel, kadar bi bil sam hotel, moral je iti in pot nazaj mu je zagrajena. Celo pustil je marsikoga v dvomu, da je morda

Slovensko prosvetno
društvo
„DRABOSNJAK“
KOSTANJE
vabi na

Drabosnjakov

PASIJON

na binkošno soboto, 29. maja 1982 ob 16.00 uri in
na binkošno nedeljo, 30. maja 1982 ob 16.00 uri

na prostem in na farovškem skednju
pri podružnici Zgomja vas/Oberdorf
na Kostanjah/Köstenberg.

Predstava bo ob vsakem vremenu.

Režija: Igor Košir
Scena: Saša Kump
Kostumi: Milena Kumar

Nastopajo igralci domačega društva in iz okolice.

Pri tej priložnosti bodo domači
ustvarjalci - Hanzej Dragašnik,
Veronika Zeichen, Herman Mačnik -
razstavljali svoja dela.

Na PASIJON, ki so ga Kostanjčani zadnjič uprizarili leta 1932, vabimo vse rojake od blizu in daleč.

SPD „BILKA“ VABI NA
razstavo fotografij

„Bilčovs v nekdanji podobi“

Hanzi Reichmann je zbral številne stare fotografije in s tem zbudil marsikateri drag spomin.

Prisrčno vabljeno!

Razstava je odprta do 23. maja: čet., sob. in ned., od 10. do 20. ure, pon., tor., sre., pet., od 18.30 do 20.00 ure.

od petka, 21. maja 1982

do četrta, 27. maja 1982

AVSTRIJA

TV

LJUBLJANA

1

PETEK, 21. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Ljubim te — 12.15 Možje brez živcev — 12.30 Moda — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Risanka — 17.30 Matt in Jenny — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 XY — 21.20 Jolly Joker — 22.10 Šport — 22.20 Nočni studio — 23.20 XY — 23.30 Poročila.

SOBOTA, 22. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Mi — 11.05 Mladi umetniki — 11.40 Balet — 11.55 Nočni studio (pon.) — 13.00 Poročila — 15.30 Majska noč — 17.00 Od otrok za otroke — 17.30 Boomer — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Lahko se prične — 22.05 Šport — 23.40 Poročila.

NEDELJA, 23. maja: 11.00 Ura tiska — 12.00 Govoriti in pustiti govoriti — 15.00 Pustolovščina ob Mississippiju — 17.05 Risanka — 17.45 Klub seniorjev — 18.30 Narodna glasba iz Avstrije — 19.00 Avstrija v sliki — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 „Izobčeni“ — 22.05 Šport — 22.20 Poročila.

PONEDELJEK, 24. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Pogled v lonec — 10.00 Šolska TV — 10.30 Sissi (pon.) — 12.15 Termiti — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Risanka — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dogodivščine — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.05 Profesionalci — 21.55 Večerni šport — 22.25 Poročila.

TOREK, 25. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Dogodivščine ob Mississippiju — 12.15 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Oddaja z miško — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Risanka — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Prisma — 21.00 Panorama — 21.15 Videoteka — 22.25 Poročila.

SREDA, 26. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska TV — 10.30 Majska noč — 12.00 Možje brez živcev — 12.15 Prisma — 13.00 Poročila — 17.00 Risanka — 17.30 Viki — 17.55 Za lah-

ko noč — 18.00 Policijska inšpekcija — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Samo midva — 21.45 Poročila.

ČETRTEK, 27. maja: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV — 10.30 Samo midva — 12.00 Colorclassics — 12.10 Panorama — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Slike sveta — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pogled v lonec — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Nehvaležna — 21.00 Sissi — 22.25 Šport — 23.15 Poročila.

2

PETEK, 21. maja: 17.30 Govoriti in pustiti govoriti — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kamor vodi sled — 21.00 Raziskavanja — 21.20 Politika ob petkih — 22.20 Barikade San Antonia — 0.00 Poročila.

SOBOTA, 22. maja: 17.00 Ljubite klasiko — 17.45 Šport — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Poročila — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Romeo in Julija — 23.00 Vprašanja kristjana — 23.05 Srebrna maska — 0.00 Poročila.

NEDELJA, 23. maja: 14.00 Šport, GP Monaco — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenki pregled — 20.25 Sissi — 22.00 Kavbojka — 23.10 Poročila.

PONEDELJEK, 24. maja: 18.00 Perspektive — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Onedinova linija —

RADIO CELOVEC
SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 21. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Zabavna glasba — Spominjamo se.

Sobota, 22. maja:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 23. maja:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

21.05 Vojno stanje — 21.15 Deset pred deseto — 22.20 Žena v današnji družbi — 0.10 Poročila.

TOREK, 25. maja: 17.45 Šolska TV — 18.00 Orientacija — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Veselje mora biti — 21.03 Dalas — 21.15 Deset pred deseto — 22.35 Club 2.

SREDA, 26. maja: 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Nogomet — 22.00 Deset pred deseto — 22.20 Kulturni žurnal ob sredah — 23.00 Umetnine — 23.40 Poročila.

ČETRTEK, 27. maja: 17.45 Šolska TV — 18.00 Na poti po Avstriji — 18.30 Dolga pot — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Glasbena parada — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

1

PETEK, 21. maja: 8.50 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.30 TV v šoli — 17.25 Poročila — 17.30 Mak ob proggi — 18.00 Radenci 82 — 18.30 Obzornik — 18.45 Ekonomsko-politični sistem — 19.05 Psihofizična rekreacija — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Včeraj... za jutri — 20.35 Ne prezrite — 20.50 Alcatraz — 22.20 Spremljajmo — sodelujmo — 22.30 Nočni kino: Jaques Brel je živ in zdrav in živi v Parizu.

SOBOTA, 22. maja: 8.00 Poročila — 8.05 Ciciban, dober dan — 8.20 Pedenžep — 8.40 Mi smo mali muzikanti — 9.10 Mak ob proggi — 9.40 Pisani svet — 10.10 Novo vznemirja —

Ponedeljek, 24. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Iz ljudstva za ljudstvo.

16.00—16.15 J. Millonig: Štehanje pri Zili (slov. šolska oddaja za šolarje od 3.—8. šolske stopnje).

Torek, 25. maja:

09.30—10.00 Land an der Drau — Dežela ob Dravi.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Zapoimo pesmico.

Sreda, 26. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Za oddih in premišljevanje.

Četrtek, 27. maja:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Glasbeni mojstri.

11.10 Človekovo telo — 11.40 Naša krajevna skupnost — 12.30 Poročila — 15.30 Sonata za rdečelasko — 16.55 Poročila — 17.00 Pred Španijo 82 — 17.30 Rokomet: Slovan : Sloga Bosna, prenos — 18.50 Naš kraj — 19.05 Zlata ptica — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.30 TVD — 20.00 Mladi za mlade — 21.30 Zrcalo tedna — 21.45 Zadeva Macomber — 23.10 Poročila.

NEDELJA, 23. maja: 9.10 Poročila — 9.15 Živ žav — 10.10 Vroči veter — 11.10 TV kašipot — 11.30 Peli so Titu — 12.00 Kmetijska oddaja — 13.00 Poročila — 14.00 Osem filmskih pričevanj — 15.35 Poročila — 15.40 Ti dnevi, ta leta — 16.25 Nogomet za „pokal maršala Tita“ — Crvena zvezda: Dinamo — 18.35 625 — 19.10 Risanka — 19.22 TV in radio nocoj — 19.24 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Nepokorjeno mesto — 21.25 Reportaža ob 40-letnici vojnega letalstva — 21.55 Kdo je bila Irma Polak — 22.30 Športni pregled — 23.00 Poročila.

PONEDELJEK, 24. maja: 8.45 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 16.55 Poročila — 17.00 Novo vznemirja — 18.00 Znanstveno-tehnični film — 18.30 Obzornik — 18.45 Mladinska glasbena oddaja — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Operacija Teodor — 21.50 V znamenju.

TOREK, 25. maja: 10.55 Poročila — 11.00 Glasbeni kolaž — 12.00 Slavnostno zasedanje v počastitev 90-letnice rojstva tovariša Tita — 16.45 Poročila — 16.50 Slovenske ljudske pravljice — 17.05 Guslarske pesmi o Titu — 17.30 Deček s Sotle — 18.30 Obzornik — 18.45 Mostovi-Hidak — 19.00 Knjiga — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.50 Vreme — 19.52 Propagandna oddaja — 19.55 Dan mladosti — 21.00 Propagandna oddaja — 21.05 Fontamara — 22.00 V znamenju.

SREDA, 26. maja: 9.00 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 17.25 Poročila — 17.30 Ciciban, dober dan — 17.50 Družina Smola — 18.15 Pozdravljena, Makedonija — 18.30 Obzornik — 18.45 Naša pesem skozi pesem — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Film tedna: Alica v čudežni Španiji — 21.20 Miniature — 21.40 V znamenju.

ČETRTEK, 27. maja: 8.55 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 TV v šoli — 15.30 TV v šoli — 17.10 Poročila — 17.15 Zbis — 17.30 Mi smo mali muzikanti — 18.00 Mozaik kratkega filma — 18.30 Obzornik — 18.45 Moj očka z

jamico v bradi — 19.15 Risanka — 19.24 TV in radio nocoj — 19.26 Zrno do zrna — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 19.57 Propagandna oddaja — 20.00 Bobu bob — 21.30 Naši baletni umetniki — 22.10 Poročila in poročilo z 9. kongresa ZK Srbije.

2

PETEK, 21. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Kolibri — 18.15 Mladinski ekran — 18.45 Telesstart 81 — 19.30 TVD — 20.00 Glasbena dogajanja — 20.50 Zagrebška panorama — 21.05 Titove rezidence — 21.55 Nočni kino: Izgubljeni dom.

SOBOTA, 22. maja: 15.30 Ponosen sem, ker sem pionir — 16.30 Človek in pol — 17.30 Rokomet: Slovan: Bosna, prenos — 18.45 Glasbena oddaja — 19.00 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Koncert zabavne glasbe — 20.30 Poezija: Tito v pesmi — 21.05 Poročila — 21.10 Ritem razvoja — 21.55 Športna sobota — 22.15 Dokumentarna oddaja.

NEDELJA, 23. maja: 14.10 Avtomobilске dirke za VN Monaco — 15.00 Motokros za memorial Maršala Tita — 15.30 Avtomobilске dirke za VN Monaca — 16.45 Glasbeno popoldne — 19.00 Titove rezidence — 19.30 TVD — 20.00 Velikani jazza — 20.45 Včeraj, danes, jutri — 21.00 Kritična točka — 21.35 Mladost Karla Marxa.

PONEDELJEK, 24. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Otroci pojejo — 18.00 Ilustrirane zgodbe — 18.15 Štipendisti Titovega sklada — 18.45 Telesport — 19.30 TVD — 20.00 Znanost in mi — 20.55 Zagrebška panorama — 21.15 Dober večer — 22.05 Slikar Dimitrije Popovič.

TOREK, 25. maja: 16.10 TVD v madžarščini — 16.30 TVD — 16.45 Deček s Sotle — 17.45 Po sledeh štafete — 18.15 Pesmi o Titu — 18.45 Amaterji pojo Titu — 19.30 TVD — 19.55 Dan mladosti — 21.00 Tito živi v ljudeh — 21.35 Zagrebška panorama — 21.50 Dokumentarni filmi nevrščenih dežel.

SREDA, 26. maja: 16.50 TVD — 17.15 Prometna vzgoja — 17.45 Igre brez meja — 19.30 TVD — 20.00 Nogomet: Bayern: Aston Villa — 21.45 Baletna oddaja — 22.30 TVD.

ČETRTEK, 27. maja: 17.10 TVD v madžarščini — 17.30 TVD — 17.45 Deček in zajc — 18.15 Šola zelenega načrta — 18.45 Poezija — 19.30 TVD — 20.00 Kino oko — 22.00 24 ur.

pobojnik, tedaj nevreden gost poštene družine. In kdo je bil prvi vzrok tega?

Bolj kakor kdaj si je Lovre v tem hipu želel prijatelja zraven sebe imeti. Le ž njim bi bil lahko govoril, govoril veliko. Pa je bil daleč od njega. Tako mu je prišla misel, kaj bo z njegovo najbližjo prihodnostjo. Drugega mu ni kazalo, kot v daljni svet iti za prijateljem, čeravno je prej bil namenjen še nekaj časa počakati, da bi se tiste sitne okoliščine zboljšale, katere slabejši del našega bitja tako ostro terja. Domov mu nikakor ni bilo iti. Kako bi pred staro majko in resnega očeta stopil in kaj bi rekel? Da je bil hudodelstva dolžen ali celo da je moral zaradi druge razmere grad popustiti, katero bi skoro gotovo po svojem enostranskem razumu napak sodila?

Med takimi mislimi je Lovre pozabil, da se pelje v ječo. Voz obstane in voznik pravi: „Zdaj smo doma. Do večera pojdite z menoj. Jaz vas bom svoji ženi predstavil in ji ne bom pravil, zakaj ste prišli z menoj. Opazoval sem vas vedno in veselim se že, da vas bom imel za zamero prositi. Zato bodite moj gost nekaj časa, ne jetnik, da se ta reč razjasni. Spali boste v čedni sobici, katero je moj pisar imel do zdaj in, če kaj potrebujete, le povejte!“

„Zahvaljujem se vam lepo, gospod sodnik, za vašo dobrotnost. Pa za zdaj vas prosim, odkazite mi sobo, o kateri ste govorili Rad bi bil malo sam. Upam, da se bom malo časa mudil pri vas, morda

tako dolgo, da bo Marijan mogel govoriti, ali pa še ne. Potem, ko bom suma popolnoma očiščen, porabil bom vaše prijazno povabilo, da me boste z gospo seznanili.“

„Kakor vam je bolj pogodu,“ pravi gospod Mežón. Tako je prišel Lovre v ječo. Neka nevolja ga je prijela, ko je bil sam v stanici. „To je pravica?“ mislil je sam pri sebi. „Po praznem domišljevanju in površni preiskavi poštenega človeka zapró in ne pomislijo, kaj lahko vse iz takega početja pride. Kdo bi si bil davi mislil, da bom spal v najbližji soseščini navadnih tatov?“

Večerji, katero mu je mala sodnikova služabnica s porednim smehljajem prinesla, Lovre ni veliko škodoval. Prosil jo je, naj mu od sodnika prinese papirja in pero in je začel pismo pisati svojemu prijatelju. Da bi druge neprijetne misli odpodil, popisoval mu je, kolikor je mogel humoristično, svojo ječo in vzroke, zakaj je vanjo prišel.

Škoda, da se je iz prič in dokumentov, po katerih smo to istinito povest snovali, z drugimi imenitnimi rečmi vred izgubilo tudi to Kvasovo pismo. Zakaj dobiček bi bil dvojen, ko bi se bilo ohranilo: prvič bi bil bralec videl, kakšen humorist je bil ta prečudni Lore Kvas; drugič bi bili pa mi še na konec tega kratkega poglavja kaj boljšega in kratkočasnejšega lahko pristavili, kakor je od spredaj in — morda bi še bili se ljudje dobili, ki bi bili napačno misel ime-

li, da je pismo dobro narejen falzifikat. To pak bi nas bilo povzdignilo v obeh tistih učenih glav, ki se kritikarji imenujejo. Pa kaj hočemo, kar ni, pa ni — kakor je dejal tisti, ki je iz prazne kupe vino pil.

ENAINVAJSETO POGLAVJE

Mesec se je na večer prikazal izza vzhodnih gorá, od kraja velik in vedno manjši, kolikor više se je vzdigoval. Nastala je lepa, tiha noč, brez sape in brez oblakov na nebu.

Ko bi bil kdo okrog Poleska hodil, videl bi bil v črn plašč zavitega moža z veliko kučmo na glavi in debelo, precej dolgo palico v roki tiho iz veže priti in s počasnim, gostim korakom, kakor je starim ljudem navaden, kreniti po poti proti vasi.

Vsak, kdor bi bil tu znan, uganil bi bil, da je ta ponočni šetalec gospod Piškáv ali, če ga s pravim imenom imenujemo, doktor Kaves.

Dasi je mesec svetlo svetil, videlo se je vendar, da so starca že jele oči popuščati, zakaj tipal je vedno s palico pred seboj in še se je spotikal tu in tam ob kamenje, ki je nepotolčeno ležalo po pustem potu do Obrhka.

(Dalje prihodnjič)

Namizni tenis:

SŠK Obir: dan odločitve

Namiznoteniška sezona se je končala. SŠK Obir, ki igra v drugem razredu vzhod, se je v tej sezoni precej popravil. Igralci so dobili več rutine in tudi igralsko so se vsi poboljšali. Vsi smo na tihem upali, da mogoče le pridemo na prvo mesto in zlezemo za razred višje. To se je še bolj pospešilo, ko je naš nasprotnik Št. Vid presenetljivo izgubil proti Borovljam. Tako smo mi le še zaostajali za eno točko. In tako je prišlo, da je direktna tekma proti Št. Vidu odločila, kdo bo prvak v tem razredu. Vsi smo vedeli, da je to zelo težka tekma, a na tihem je vsak upal, da jih mogoče le premagamo. Vedeli smo, da smo precej dobro pripravljeni, ker smo Borovlje relativno lahko premagali.

In prišel je dan odločitve. Tekma je bila ob 19. uri v ljudski šoli na Obirskem. Igralci smo bili že dve uri prej tam, da smo se pošteno ogreli. Zgledalo je, da smo kar dobro pripravljeni. Tudi lepo število navijačev je bilo tam, da je bilo odlično vzdušje. V prvem setu je Zdravko Smrtnik premagal Šentvidčana in stalo je 1 : 0. Tudi Justin Polanšek je zmagal, prej pa

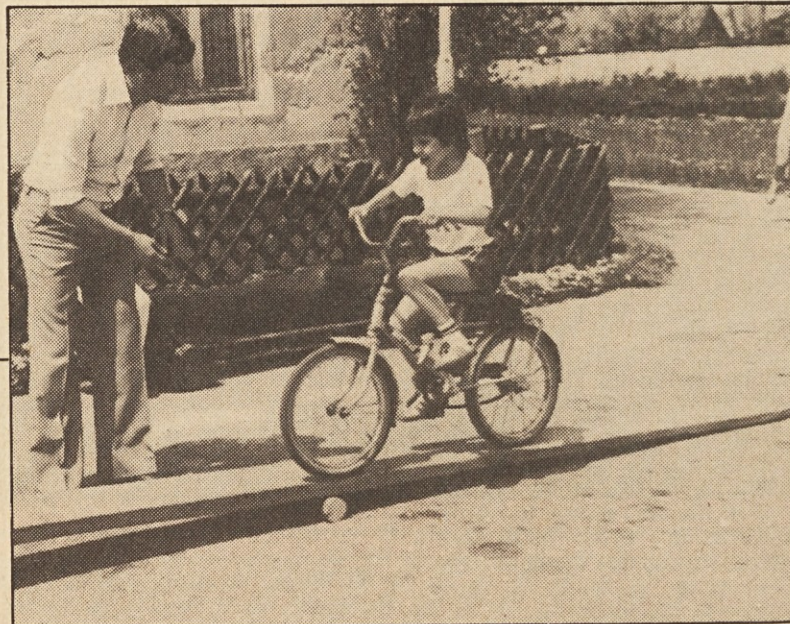
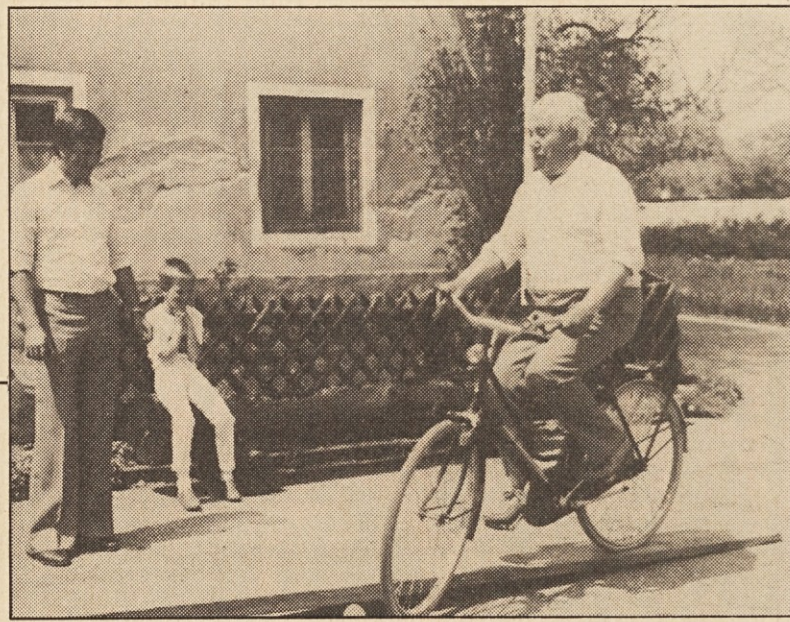
je še Stanko Haderlap zgubil in rezultat je bil 2 : 1. Dvojica naj bi bila odločilna. Smrtnik Zdravko in Haderlap Stanko sta se borila, a sta kljub temu podlegla v treh setih. Na žalost St. Haderlap ta dan ni bil preveč razpoložen in je vse tri igre zgubil. Smrtnik Zdravko si je še priboril točko in s tem olepšal rezultat na 3 : 7 za Št. Vid. Igralci in ljubitelji namiznega tenisa so bili zelo razočarani, a uvideli smo, da so Šentvidčani za las močnejši, saj igrajo v njih vrstah igralci, ki so nekaj igrali v Koroški ligi.

Na splošno smo z to sezono zelo zadovoljni, saj smo jo vzeli bolj resno, več trenirali in tudi bolj kvalitetno igrali. Nekajkrat smo šli tudi trenirati na Ravne, kjer smo tudi nekaj profitirali. Training na Ravnah je pač tudi problem, ker je pač daleč in mora tudi vedno nekdo biti, ki je na svoje stroške pripravljen voziti igralce. Zato sta se letos, kot tudi že lani, žrtvovala dr. Avgust Brumnik in profesor Mirko Oraže, katerima se bi na tem me-

stu zahvalil. Upam pa, da bosta še naprej to rada izvrševala. Zahvalil pa bi se tudi vsem igralcem in vsem tistim, ki so na kakršenkoli način pomagali pri namiznem tenisu. Igralcem pa bi še rad rekel, če letos ni šlo v razred višje, bo pa naslednje leto, da pa to uspe, je treba tudi naslednjo sezono pridno trenirati in z veseljem biti pri stvari.

Cjo (sekcijski vodja)

Prejšnjo nedeljo je SPD „Kočna“, pod pokroviteljstvom Našega tednika, priredila zvezdno vožnjo s kolesi. Nad 50 udeležencev iz Št. Janža, Bilčovsa, Rožeka, Št. Jakoba, Celovca, Podgorij in Sveč se je sicer potilo, da je bilo vse mokro, kljub temu pa jim je zelo ugajalo. Najstarejšemu udeležencu, dr. Jeleni (slika zgoraj), je prav tako ugajalo kot najmlajšemu, Petru Mošiču iz Št. Janža (slika v sredini). 1. nagrado sta darovala NT in KKZ. Nadalje so dali nagrade podjetji Franc Begusch in Mirko Begusch ter trgovina Zerzer.

Prvo nagrado, namreč dirkalno kolo, je podaril Naš tednik. Dobil jo je Weber Mirko iz Želuč (na sliki). Drugo nagrado (podarila jo je KKZ) pa je dobil Mešnič Rihard.

Tekme SAK na Košatovem igrišču:

v nedeljo, 23. maja 1982
ob 16. uri SAK pod 23 —
Velikovec pod 23
in ob 17.45
SAK I — Velikovec I

Negativne serije Slovenskega atletskega kluba se nadaljujejo. Ždi se, da poti iz krize, ki trenutno vlada v moštvo in v klubu, ni izhoda. Minuli konec tedna so slovenski nogometaši gostovali v Grabštanju. Po prvih 45 minutah se je glasil rezultat 0:0. Čeprav so SAK-ovci imeli nekaj lepih priložnosti, le-teh niso znali izrabiti. Po prvem polčasu pa so domačini iz enajstmetrovke prvič zatresli mrežo Ahlinovih vrat. Nekoliko pozneje pa je po grobi napaki obrambe SAK-a drugič „zagrmelo“. Žoga se je odbila od prečke, nato pa nesrečno od vratarja Ahlina v gol...

Polanšek je proti koncu tekme z lepim zadetkom rezultat sicer olepšal, toda ostalo je pri rezultatu 2:1. Slovenski atletski klub se po neverjetni seriji neuspehov vedno bolj bliža enajstesticam, ki so ogrožene za izpad iz skupine.

Tekme DSG Sele na Rudi

v nedeljo, 23. maja 1982
ob 15.15 Ruda 23 — Sele 23
in ob 17. uri Ruda I — Sele I
ob 13.30 na igrišču v Selah
Sele šolarji — Metlova šolarji

Tinje: Veliko zanimanje za probleme kor. Slovencev

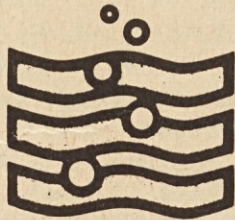
V drugi polovici aprila so tajniki raznih gibanj Katoliške akcije z vse Avstrije imeli v Tinjah 14-dnevno šolanje: akademijo apostolata. Tečaj sta vodila direktor Katoliške mladine Avstrije, Gerhard Lang ter rektor Franc Steinkellner.

Skupina se je izven svojega programa zelo zanimala za probleme Slovencev na Koroškem. Z občudovanjem je sprejemala informacije o kulturnem udejstevovanju na našem ozemlju, z razumevanjem slišala o prizadevanju Slovencev za enakopravnost ter se zanimala tudi za druga politična, socialna in gospodarska vprašanja.

Nedeljski izlet jih je vodil v Sele. Ogledali so si staro ter novo cerkev in zvedeli za usodo mnogih selskih družin za časa izseljevanja, za usodo trinajstih dunajskih žrtev in še mnogo utrinkov iz razgibane selske zgodovine. Lep pozni popoldan so izrabili za vzpon h kapelici na Sedlcach.

Ob malici jim je nato Karel Smolle obrazložil situacijo koroških Slovencev in odgovarjal na številna vprašanja zainteresiranih sodelavcev Katoliške akcije.

PREBLAUER®

PREBLAUER®

Naravno čista koroška zdravilna mineralna voda, poznana že od leta 1007!
Preblauer je s preko **6000 mg mineralov** v 1 litru najbogatejša avstrijska mineralna voda

Preblauer je **popolnoma naraven**, brez kakršnihkoli umetnih dodatkov!

Preblauer je **zdravilen**. Pomaga: — pri prehladnih vnetjih ledvic in mehurja
— pri ledvičnih kamnih
— pri okrevanju po operacijah prostate in mehurja
— pri prehladnih vnetjih dihalnih poti

Zatorej: Glej nase in pij PREBLAUER!